

Приморске новине

ЛИСТ ССРН ОПШТИНЕ БУДВА

ИЗЛАЗИ ПЕТНАЕСТОДНЕВНО

ГОДИНА XVII

БРОЈ 358

27. MAJ 1989.

ЦИЈЕНА 2000 ДИНАРА

Др Радоје Контић говори на свечаном отварању нових апартмана у ТН „Словенска плажа“. (Снимио Милорад Тодоровић)

У ТУРИСТИЧКОМ НАСЕЉУ „СЛОВЕНСКА ПЛАЖА“

НОВИ АПАРТАМАНИ

УОЧИ првомајских празника туристичка понуда наше општине обогаћена је са 234 кревета у новосаграђеним апартманима у Туристичком насељу „Словенска плажа“, који су резултат заједничког улагања са Швајцарском фирмом „Милдер Холдинг“, у саставу корпорације „Тур Алте“ из Женеве. Ново апартманско на-

сеље свечано је отворио Др Радоје Контић, предсједник Извршног вијећа Скупштине Црне Горе, у присуству представника инвеститора, извођача радова, туристичких и друштвено-политичких организација и других органа и заједница.

Радове на овом насељу које је пројектовао архитекта Јанез Кобе из

Љубљане извели су „Шипад“ из Сарајева и „Хидроградња“ из Чачка са кооперантима за непуних шест мјесеци. Ново апартманско насеље састоји се од два смјештајна блока, има млијечни ресторант, снек-бар, аперитив бар, анимациони клуб са четири салона, базен и терасу са 700 мјеста.

ПРЕДСЕЗОНА НА НАШОЈ РИВИЈЕРИ

БОЉЕ ОД ОЧЕКИВАЊА

- Крајем маја у хотелима боравило хиљаду иностраних туриста више него лани у истом периоду

У ХОТЕЛИМА од Будве до Петровца крајем маја боравило је шест хиљада и 600 иностраних туриста – хиљаду више у односу на исти период прошле године. Најаве иностраних и домаћих пословних партнера казују да ће добар а посјетити бити до 10. јуна, када ће доћи до незнданог пада. Иначе, најбројнији посетиоци су гости из Енглеске и СР Њемачке.

Директор организације „Будва“ Љубо Рађеновић оцјењује да ће се у мају остварити пет хиљада ноћења више у односу на исти мјесец лани. Како је у марту остварено тридесет, а у априлу двадесет пет одсто ноћења иностраних туриста више, и с обзиром на дуго присутну неизвјесност око продаје хотелских капацитета на иностраном туристичком тржишту, овако добри резултати у посјети представљају за туристичке и угоститељске посленике значајно охрабрење уочи почетка главне туристичке сезоне. Најбољи резултати пословања, истиче Љубо Рађеновић, остварени су у организацији „Хотели Бечичка плажа“ и резултат су, како се оцјењује значајних овогодишњих улагања у проширењу и обогаћивању туристичке понуде у овом хотелском комплексу.

Д.Н.

У ОВОМ БРОЈУ ОПШИРНО, АКТУЕЛНО, АНАЛИТИЧКИ:

ИЗМЕЂУ ДВА РАДНИЧКА РЕФЕРЕНДУМА

ЈОШ ЈЕДНОМ О БОРАЧКИМ КРЕДИТИМА

КАКО ЈЕ ОБЕЋАНА НОВА ЛОКАЦИЈА СИЗУ ЗА ОДМОР РАДНИКА КОСОВА

ПРЕДЛОЖЕНИ КАНДИДАТИ ЗА ФУНКЦИЈЕ У СКУПШТИНАМА ОПШТИНЕ И РЕПУБЛИКЕ

Сљедећи број „Приморских новина“ излази 27. јуна 1989.

ЗАВРШЕН КОНКУРС „ПРИМОРСКИХ НОВИНА“

ДОСТА ПОСЛОВА ЗА ЖИРИ

- За награде конкурише 61 аутор са 144 хумореске

ДРУГИ југословенски конкурс „Приморских новина“ за хумореску привукао је пажњу писаца из свих крајева наше земље. Од 31. јануара, када је конкурс објављен у нашем листу, а обавјештење затим прејишло више дневних листова, до 30. априла када је истекао рок за пријем радова, приспјеле су 144 од 61 аутора хумореске. То је много више него прошле године, када је 11 аутора учествовало са 40 радова.

На овогодишњи конкурс јавили су се седам учесника са прошлогодишњег (међу њима и сви награђени), а међу ауторима су и неки афирмисани књижевници, хумористи, новинари... из Београда, Титограда, Крагујевца, Велике Плане, Крушевца, Новог Сада, Суботице, Добоја, Дубровника, Краљева, Аранђеловца, Бара, Земуна, Пожаревца...

Права награда на овогодишњем конкурсу „Приморских новина“ за хумореску из савременог живота износи 500.000 динара, друга 300.000, а трећа 200.000 динара. Предвиђене су и откупне награде.

Одлуку о наградама доноси је жири у који су одлуком Редакције, именован: **Бошко Богетић**, књижевник, предсједник жирија, **Светислав Бошковић**, хумориста и **Владимир Станишић**, главни и одговорни уредник „Приморских новина“, а саопштићемо је у нашем наредном броју.

ИЗМЕЂУ ДВА РЕФЕРЕНДУМА

СЈЕНКЕ (НЕ)ПОВЈЕРЕЊА

- Какви су домети гласања о повјерењу директорима без реалног сагледавања њиховог доприноса пословној политици и пословном резултату?

ТРИ директора сектора у ХТО „Монтенегротурист“ нијесу добили повјерење радника радне заједнице којој припадају, а један директор сектора и директор Радне заједнице заједничких служби јесу. Радници, очигледно, тим резултатом нијесу били затечени и одмах су дали решење: помоћници „свргнутих“ директора сектора унаприједиће се у ВД директоре сектора до предстојеће реорганизације „Монтенегротуриста“. Раднички савјет ХТО „Монтенегротуриста“, међутим, није прихватио „сјечу директора“ у Радној заједници, сматрајући да ти директори сектора обављају послове за све основе организације у ХТО „Монтенегротурист“ и да о њиховом раду и повјерењу као услову да обављају те дужности не могу одлучивати само радници Радне заједнице, него и сви радници „Монтенегротуриста“. Тако ће се и директори сектора наћи на „милости и немилости“ радника свих ООУР-а „Монтенегротуриста“ који 31. маја гласају о повјерењу члановима Пословодног одбора „Монтенегротуриста“.

Збор радника ООУР „Будва“ закључио је да се распише референдум о повјерењу предсједнику и члановима Пословодног одбора ХТО „Монтенегротурист“, директора и замјеника директора радних јединица, а Раднички савјет је тај закључак „превео“ у одлуку о расплицивању тајног гласања за утврђивање повјерења руковођећим радницима ХТО „Монтенегротурист“ и ООУР „Будва“. (Неко каже да је то исто, а неко, пак, да није. Успјех на референдуму подразумијева да „за“ гласа више од половине уписанчих, а овом одлуком је прописано да је за успјех референдума доволно да изађе више од половине и да је повјерење изгласано ако је „за“ гласало више од половине оних који су изашли на гласање – па сами просудите.)

Радници ООУР „Будва“ су 12. маја изгласали повјерљење директору ООУР Љубију Рађеновићу (1199 за, 553 против), замјенику директора Трипку Матовићу (1037 за, 645 против), директору РЈ „Авала“ Марини Ивановићу (166 за, против 94), директору РЈ „Словенска плажа“ Крсту Љубановићу (302 за, 97 против), директору РЈ „Бечићка плажа“ Марку Медгићовићу (345 за, 32 против), дректору РЈ „Свети Стефан“ Переу Рађеновићу (249 за, 27 против) и директору РЈ „Палас“ Војију Грегорићу (236 за, 62 против). Шта је било са повје-

рењем члановима Пословодног одбора ХТО „Монтенегротурист“ званично се не зна. Дан по завршном тајом гласању заопштено је да су гласови за повјерење или неповјерење члановима Пословодног одбора „Монтенегротуриста“ пре-бројани и „ковертирали“ да се не би утицало на гласање у другим ООУР-има „Монтенегротуриста“ које је (тада још) планирано за 31. мај! **Тајна је, међутим, прије изашла на видјело него што се сазнalo да су у цара Тројана козје уши: истог дана се увељико причало „у повјерењу“ и „нијесам ти ништа рекао“ да је вољом радника ООУР „Будва“ подобан само један члан Пословодног одбора, да је једном недостајало мало, једном мало више, а за двојицу је тек трећина радника хтјела укazati повјерење.** Све, наравно, у односу на број радника који су гласали, јер су по правилима референдума сви „пропали“. Недјељу дана касније у штампи су се појавили (незванични!) резултати гласања, а званични се још држе „у тајности“. Да не би утицали на гласање у другим ООУР-има, на-

равно!

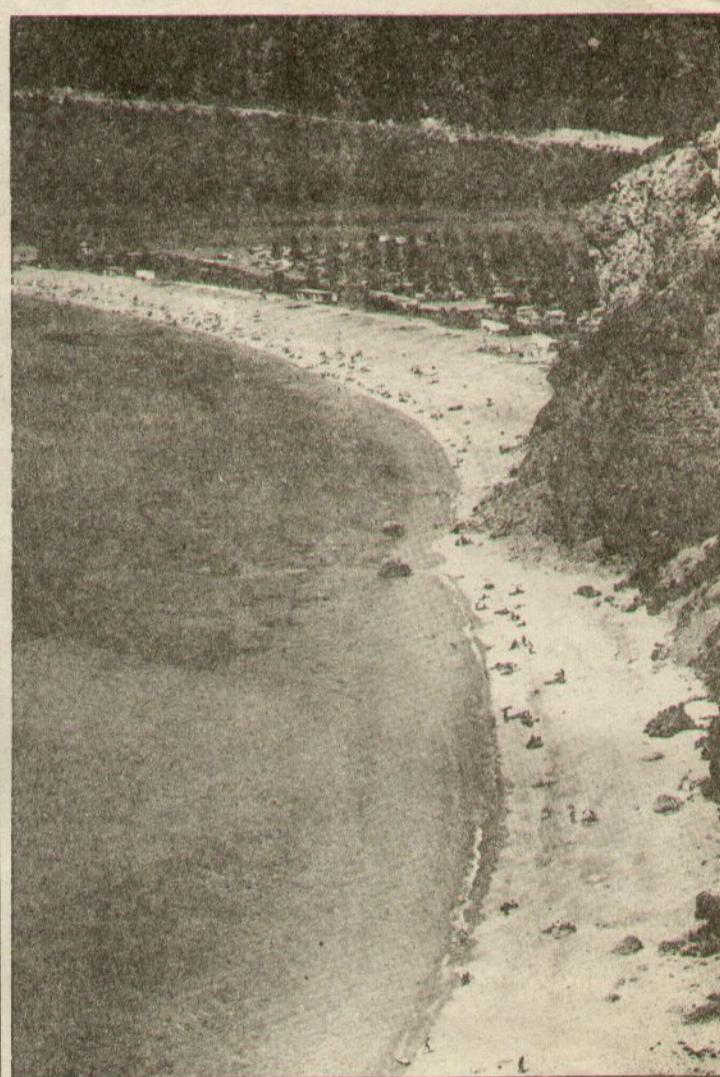
Ово би био (међу)епилог нове радничке демократије како је схватила већина наших туристичко-угоститељских радника, што независно од резултата гласања (које само по себи иначе нема никакву правину, већ само политичку димензију) добро одсликава однос радника према послу за који су (не баш тако слабо) плаћени. Не ради се, никако, о озлојећености што је рејтинг популарности неких директора виши, а неких других нижи, већ о тоталној пасивности и незаинтересованости радника за све што се не налази на обрачунској листи за плате. Ова тврђња на међе се након распрапре на зборовима радника где се на прстима једне руке могу набројати објективне, критичке дискусије о пословању и односи-

кусје с посебним и односом у туричко-угоститељским колективима. Доминирало је незадовољство појединача, накнадна критичност и информисаност о греховима руководилаца, а изостала је коначна оцјена што је од тога тачно а шта није. Јер, већина која је требала да пресуди је ћутала, тајно се (претпостављамо) прикланајући једној или другој страни, док види шта ваља чинити и преласка - на праву страну! Опомињуће дјелују ријечи Љиљане Кроговић (сад већ бивше предсједница Радничког савјета ООУР „Булва“) на збору радника

**ООУР „Будва“ да је у овом ко-
лективу с успењем знати-
и питање где су и зашто се
не чују високо образованы
дрови. Не чуди зато ни њена
оставка јер „неће да буде
предсједник радничког савјета
такве радничке класе“, али
чуди зашто изостаје крити-
чки однос и расправа о најва-
жнијим питањима посло-
вања. Не о броју и износима
рачуна за препрезентацију, су-
вишним и добродошлим рибо-
једима и месоједима, потреб-
ним и непотребним путовањи-
ма, него о разлогима ерозије
обима туристичког промета и
квалитета туристичке понуде.**

Није, ваљда, да је **Пословодни одбор „Монтенегротуриста“** главни и једини кривач што су гости често незадовољни, а повећање личних доходака једини лијек за развојену самоуправно-демократску радничку душу? Јер кад се повежу токови зборова и резултати гласања, испада да се руководство **ООУР „Будућа“** искупило повећањем личних доходака, а **Пословодни одбор „Монтенегротуриста“** није био у могућности да одријеши кесу. Може ово, наравно, бити и исхиртена оцјена у очекивању реалне и објективне коју могу дати само радници у туристичко-угоститељској привреди ослобођени свих страхова осим страха од несавладане садашњости која резултира (искључиво) гором будућношћу. Другим ријечима, прче је питање колико ко штају паре за (садашње) повећање личних доходака (иако су они увијек и само ниски), него ултимативни захтјев за њихово повећање. У условима „дипломатизације“ односа и најнижим нивоима организовања, овакве оцјене могу бити и „мијешање у унутрашње ствари **ООУР-а**“, па је боље од њих одустати, надајући се да ће критичкој расправи која ће одговорити на сва питања о којима се жустро расправља – уз ужим круговима.

В. М. Станишић ■

Кампери још само ово љето

ЗНАЧАЈНО ИНОСТРАНО УЛАГАЊЕ

ГРАД НА ЈАЗУ

ИЗМЕЂУ „Монтенегро-турисита“ и клуба „Медите-ране“ из Париза који у сви-јету има 170 ексклузивних хотела и туристичких на-сеља, постигнут је договор о оснивању заједничког предузећа за изградњу хо-телског насеља на Јазу.

Према садашњем дого-
вору, овај посао биће врије-
дан 250. милиона долара,
од чега ће инострани парт-
нер обезбиједити 90 одсто.

Будући комплекс хотелски имаће 4500. кревета а радиће се у три фазе. У првој фази предвиђена је изградња 2000. кревета а вриједност радова износи 470 милисна франака или 75. милиона долара. У другој фази градиће се 1000., а у трећој 1500 кревета. Од стране клуба „Медитеране”, већ је урађен идејни пројекат. Објекат ће бити ниске градње

како је то и предвиђено урбанистичким пројектом, а биће изграђено и десетак голф игралишта. Овај хотелски град, чија изградња треба да почне у првој половини идуће године, биће један од најрепрезентативнијих и најексклузивнијих у свијету, а његови гости биће из Европе, Америке и Јапана, они са дубоким цепом. Тако ће цијене ујеку сезоне бити чак дупло веће него на Светом Стефану.

Иначе, „Медитеран“ клуб и београдски „Путник“, већ 30. година имају заједничко туристичко насеље на острву „Свети Марко“ код Тивта које изванредно послује. Дефинитиван уговор о овом значајном привредном пројекту, биће потписан 29. маја у Булви.

Р. ПАВИЋЕВИЋ

једнице, да се приступи ревизији читавог плана. Једном се план мијеша њао због мале привреде, па због одмаралишта из Титовог Ужица, па због базен... а грађани могу да сачекају. Њихови интереси су, уосталом, увијек и једино приватни, лични, непринципијелни. За разлику од бирократије.

• Све ово указје на неостваривање концепта планирања и заобиђавања овлашћених субјеката планирања (посебно грађана). Јер нису примјери Старог града, грађанима једино преостаје да верификују изграђено стање, контакт-зону таквома каква је изграђена (нечијом вољом) пут кроз парк... и још неке објекте. Тако је било и са РТВ објектом на Завали и низом објеката којима се „гледало кроз прсте“ до ревизије... кривице за то ни случајно не требају тракти у општинским органимима управе. Напротив. Кривац је у нама самима и нашем односу према правдама и обавезама, ма како то личило на фразу.

како то ли

**Приморске
Слободи**

Лист ССРН општине Будва
Издавач Културно-информационни центар Будва. Директор Велибор Золак Уређује Редакцијски колегијум Главни и одговорни уредник Владимир Станишић.
Адреса редакције: „Приморске новине“ Будва, телефон 41-194, 41-487. Број жиро-рачуна: 20710-603-1809, код СДК Будва Штампа НИО „Победа“ ООУР Графичка дјелатност Титоград. Претплата за годину дана 60000 динара, заинострство 30 долара.

У ТРИ
ПАСУСА

УРБАНИСТИЧЕСКИЕ ЗАГОНЕТКИ

На сједници Скупштине општине, одржаној 24. априла, донијете су одлуке "о приступању изради измена и допуна" (тј. ревизији) Урбанистичког пројекта Старог града и Детаљног урбанистичког плана Бечићи. У првом случају ревизији пројекта (из 1982. године) приступа се због „одређених одступања од датих рјешења у пројекту које су произашле због захтјева наметнутих током извођења радова на конструкцијној санацији“ као и због тога што ревитализација Старог града и обнова приземља такође захтијевају измену урбанистичког пројекта у дјелу намјене пословног простора. Ревизији ДУП Бечићи приступа се „половини од заједничких интереса“ РО „Нафтагас“, „Друштву за спортиве на води „Будва“ и Мјесне заједнице Бечићи који су иницирали изградњу зимског базена у оквиру од

маралишног комплекса „Нафтагаса“ који треба да задовољи минималне услове за одигравање првенствених ватерполо утакмица и одржавање пливачких такмичења.

● Није нам ни намјера ни циљ да доводимо у питање оправданост ових ревизија, али „проблематичност“ ова два урбанистичка документа намеће нека питања која су значајнија по својој суштини него обиму и дometу измена и допуна. Годинама већ грађани Старог града захтевају да се приступи ревизији урбанистичког пројекта Старог града, али безуспешно. За то vrijeme дошло је до „адређењених одступања од датих решења у пројекту“, и то, каравно, треба исправити и изменити да легализовати изведену стање. Одступања, каравно, најесу пали с неба, већ их је неко (тј. НЕКО) аминирао и то за разлику од истих тарифних одступања из плучних мјестопрестоница.

ОСВРТ

НАПЛАЋИВАЊЕ „ДУГА”

ПРЕДСЈЕДНИШТВО СУБНОР-а Будва у „Приморским новинама“ од 31. марта дало је саопштење у коме се каже да је „непосредном анализом рада Комисија за рјешавање стамбених потреба учесника НОР-а Будва утврђено да није било никаквих деформација, нити пак било каквих злоупотреба у расподјели станови и кредити. Категорички се тврди „да станови и кредити нијесу додјељивани према симпатијама, већ према потребама“ па се „енергично одбацују све злонамјерне инсинуације које се односе на рад ове Комисије“. И на крају саопштења се каже „да је Предсједништво сагласно да свим заинтересованим стави на увид цјелокупну документацију тим поводом“.

● Дакле, врло ауторитативно и у стилу савременог политичког рјечника – „енергично одбацујмо све злонамјерне инсинуације... итд.“ Још само фали – ко се то усуђује да нам стави било какве примједбе. Самоувјерено и великолично – „Предсједништво се сагласило да свим заинтересованим стави на увид цјелокупну документацију... /као да јавност рада зависи од воље Предсједништва/. Саопштење, дакле, право али у право вријеме и, нажалост, неовољно убедљиво и аргументовано...

● Да се разумијемо: претпостављамо да нико нема ништа против тога да се учесницима НОР-а обезбиђе пристојни стамбени услови. Посебно, против тога не би аутор овог текста могао никада подићи свој глас. Напротив. Међутим, против начина подјеле кредити и станови за рјешавање стамбених проблема (на страну потребе) бораца НОР-а на који је извршена задња расподјела, био бих у свакој прилици, јер сам убијећен да они борци који су дали своје животе за ову земљу, када су могли проговорити, не би никада гласали за такву расподјелу. При

овом изузимам један број бораца и чланица борачких фамилија, који су овога пута добили борачке кредите или станове потпуно оправдано и заслужено.

● Овдје се сада неизbjежno намеће питање – зашто Предсједништво СУБНОР-а није дало саопштење преко средстава информисања на почетку прилачења овом задатку него послије срвешног чина? Зар не би било праведно и демократски да се је у локалном листу расписalo конкурс у коме би се казalo са колико средстава борачка организација Будве расположе за ове срвре и који су критеријуми за њихову расподјелу. Па да свако сам оцјени има ли право да конкурише, умјесто што су се борци и њихове фамилије обавјештавали појединачно, према процјени Јанка и Марка. Тако су многи, и то најугроженији, остали необавијештени или о свemu сазнају са улице.

● Да је тако поступљено не би требало саопштење „пост фестум“ и не би било реаговања и „злонамјерних инсинуација“. Мислимо да би било много убеđљивије да је Предсједништво Општинског одбора умјесто надменог саопштења у „Приморским новинама“ дало списак корисника овог кредита, по имену и презимену, ко је, колико, по који пут, и зашто добио кредит и за какве стамбene проблемe.

И на крају да кажемо још нешто:

Наши народи, од цара Душана на овамо, колико је мени познато, увијек су водили ослободилачке ратове. Послије сваког рата ратници су одлазили кућама не задужујући отаџбину за оно што су за њу дали. Па се питамо када ће једна категорија ратника из овог посљедњег рата престати да наплаћује од отаџбине оно што је дала за њу? Зар то није био њихов дуг према отаџбини.

Владимир СТАНИШИЋ ■

ИЗ РАДА ООСК

ПРИМЈЕДБЕ НА МАТЕРИЈАЛ КОМИТЕТА

У ОСНОВНИМ организацијама СК наше општине у току је разматрање материјала Општинског комитета СК „Оцјене и ставови поводом појава и неправилности изнијетих у јавним гласилима и на основним организацијама СК општине Будва“. У прошлом броју смо донијели изводе из тог материјала, а у овом дију расправе из основних организација СК.

– И поред напора које су уложили ОК СК и његова комисија на расправљању негативних појава у нашој средини о којима је много писала и југословенска штампа, посао није доведен до краја те се ова информација не може у целости прихватити – закључено је на састанку ОО СК Експозитуре СДК Будва, одржаном 18. априла. – У материјалу за последњу сједницу Скупштине општине Будва достављен је и одређени материјал којим се потврђује као тачно писање у штампи, а општинска комисија констатује да су ствари у реду. О неким појавама нема оцјена или су изведене на основу непotpunih доказа и у понуђеној информацији Општинског комитета СК, па ова ОО СК закључује да је неопходно да Општински комитет СК настави свој посао и доведе до краја утврђивање свих чињеница и слабости. ОО СК Експозитуре СДК је била ангажована на утврђивању многих чињеница на захтјев Општинског комитета СК и других органа те у потпуности стоји иза записника који је у том правцу урадила ова служба.

Након расправе ОО СК Мјесне јединице Петровац, на састанку одржаном 18. априла, није прихватила материјал ОК СК и тражи да се претходно утврди конкретна одговорност носилаца деформација. Посебно се тражи одговорност за одговорне због нефункционисања ТВ мреже, ПТТ, Радио-Будве и Града-театра у Петровцу.

ОО СК ПТТ Саобраћаја, на састанку одржаном 27. априла, разматрала је материјал ОК СК и највише времена посветила дијелу који се односи на одговорност ООУР ПТТ Будва за продају станови у насељу Бабин До. Основна организација СК није прихватила оцјену Општинског комитета СК и сугестију о утврђивању идејно-политичке одговорности у ООУР ПТТ због градње и продаје станови у Бабином Долу, јер директна кривица било којих структура ове ООУР није аргументована и чињенично доказана. Упозорено је да Општински комитет СК још није одговорио на постављено питање ООСК ПТТ Саобраћаја од 16. јануара ове године којим се тражило да Општински комитет достави писмену информацију о продаји поштанских станови у насељу Бабин До са свим подацима од званичних органа. ПТТ Будва није продао ових станови и образложење са подацима из ове ООУР не наводи на тај закључак и одговорност. Упућена је другарска критика Филипу Мирковићу због непрецизног изношења података о становима у дијелу који се односи на раднике ове ООУР, или другим, јер је за то надлежан СИЗ становија.

Основна организација СК Културно-информативног центра је оцјенила као неприхватљиве и неосноване оцјене и ставове ОК СК који се односи на КИЦ. Не може се, тако, прихватити оцјена да су на плану културно-информативне дјелатности у општини постигнути позитивни резултати уз одређене евидентне слабости, већ треба навести које су то „одређене евидентне слабости“. Неприхватљива је и оцјена да је потребно обезбиједити адекватна средства за финансирање КИЦ Будва уз појачану контролу најмјенског трошења истих, јер досадашњи налази надлежних органа не упуњују на закључак да су се средства ненамјенски трошили, па нема основа за „појачану“ контролу. СДК је завршила контролу материјално-финансијског пословања Културно-информативног центра за 1988. годину и није пронађено ништа што би оправдало учестале контроле пословања у Културно-информационом центру, па ОО СК КИЦ-а тражи да се и у свим другим организацијама и јединицама изврши контрола материјално-финансијског пословања и након тога оцјени да ли је оправдана толика учесталост контроле СДК у Културно-информационом центру.

ИСТИЧЕМО

ОДРЕКЛИ СЕ НАКНАДЕ

ЧЛНОВИ општинске изборне комисије, бирачких одбора у мјесним јединицама Будва II, Бечићи, Свети Стефан и Петровац, и секретари ових мјесних јединица, који су били ангажовани на спровођењу референдума ради претходног изјашњавања о кандидатима за члана Предсједништва СФРЈ из Црне Горе, Бранка Вуксановић, Јоко Трипковић, Илија Радуловић, Јово Рафаиловић, Владо Кајанегра, Крсто Вукотић, Владо Тичић, Владо Дапчевић, Даница Илијевић, Станка Капичић, Зоран Иванић, Вукашин Марковић, Никола Ђаконовић, Тодор Зец, Марко М. Зец, Вељко Зец, Крсто И. Зец, Душан И. Зец, Ђуро Радовић, Драган Комадинић, Лука М. Франета, Иво Т. Кустудија, Милорад Марковић, Мило Марковић, Јоко Л. Борета, Јуба Ивановић, Мирко Станишић, Предраг Бечић, Вукашин Тулафић, Бранко Ивановић, Лука Чучук, Васо Ф. Рафаиловић, Оливера Рафаиловић, Славица Рафаиловић, Ристо П. Кулачић, Никола Д. Бечић, Блажко Мартиновић, Вукаље Клан, Блажко Поповић, Жмурко Стојановић, Данило Пејаковић, Мило Иванчевић, Томо Кентера, Зорица Рајеновић, Драган Мухар, Горан Ђурашевић, Стево Кајанегра, Војо С. Грегорић, Крсто Арменко, Миленко С. Медитовић, Пере Баровић, Слободанка Вукотић, Јадранка Милорад, Илија Медин, Иво М. Вуковић, Драгољуб Вучинић, Андрија Гргорић, Слободанка Франовић и Радојка Зеновић, одрекли су се новчане накнаде која им је припадала (преко пет милиона динара укупно) у корист породица милиционара Јетулаха Куњија и Мирольба Танасковића, који су погинули у сукобу са демонстрантима на Косову.

ОК ССО

ПРЕДСЈЕДНИК СРЂАН МИЛИЋ

На сједници Општинске конференције Савеза социјалистичке омладине, одржаној 11. маја, извршene су промјене у најужем омладинском руководству и изабран нови предсједник. За нове чланове Предсједништва ОК ССО изабрани су Срђан Милић, Валентин Радуловић, Јово Ђуровић, Зорица Ивановић и Митар Бечић.

За предсједника Општинске конференције ССО изабран је Срђан Милић, дипломирани економиста.

УПОЗОРАВАМО

(ЗЛО)УПОТРЕБА ВАНРЕДНОСТИ

ПОЗИВ и дио материјала за јединицу Скупштине општине заказану за 24. април (понедјељак) упућени су делегатима 20. априла (четвртак) или дан касније, што и није толико битно. Ванредност би се, можда, могла оправдати потребом да се што прије донесе одлука о броју делегата које свака самоуправна организација и јединица бира у склопу општинске вијећа, да се одреде изборне јединице за избор делегата у Вијеће општина Скупштине СР Црне Горе и да се именује општинска изборна комисија, јер су ванредни избори у нашој Републици наметнули и ванредну мобилизацију делегатских тијела, али чуди храброст најодговорнијих функционера СО да кроз форму ванредности „провуку“ још неке одлуке без знања делегатске базе. Јер, без обзира на ванредност избора грађане и раднике и њихове делегације није требало поштедјети расправе о ревизији ДУП Бечићи, ревизији Урбанистичког пројекта Старог града, изменама одлуке о престанку важења одлуке о утврђивању општег интереса и одсуствују од експропријације у Старом граду, и разрешењу и

именовању представника наше општине у Савјет РО Регионални водовод „Црногорско приморје“ – Тиват. Посебно је било неумјесно „измишљање“ тачке дневног рада „текућа питања“ у оквиру које је делегатима саопштен захтјев Одбора за ревитализацију Старог града којим се траже оставке предсједника Скупштине општине, начелника Одељења за урбанизам и в.д. директора РО у оснивању „Стари град“ без уobičajenog представника „предлагача“ без претходног упознавања и делегата и, као што већ рекосмо за читајући сајтјем, оних који су те делегате изабрали у склопу општинске вијећа. Делегати су одбрали да се послије такве „предигре“ изјашњавају о захтјеву за оставке, или то више говори о селективном политичком слуху делегата, него о њиховој принципијелности и одговорном вршењу делегатске дужности. Јер, и „пред“ садашњих склопу општинских делегата прошло је доста материјала и донијето доста одлука који су прескочили делегатску базу, па су својим понашањем доприњели да се по хитном поступку рјешава и о питањима која подразумијевају озбиљнију

В.М.С.

расправу. Не само (углавном) незаинтересовани делегати, него и радници и грађани који у свом животу и раду „осјећају“ дејство нерасправљених одлука.

И они који предлажу „хитне поступке“ и они који такве методе прихватају и аминују, свакако ће наћи дебела оправдања за такву своју „рационалност“, или било добро да бар у редовном поступку оцјенине како се такво „прескакање“ делегатске базе (биорократско-самоуправљање) синтагма за раднике и грађане као политичке субјекте одражава на њихов однос према Скупштини општине, спровођењу и поштовању њених одлука и политике. Закључак нећемо унапријед доносити, или је сигурно да би и површина анализа показала како се рационализација по вољи и укусу биорократије завршава нездовољством грађана, коме изгледа данас и овде нико не придаје значај. Можда хоће ако (зло)употреба ванредности буде захтијевала ванредно рјешавање. Питање је само како ће се у томе снаги „субјекти ванредности“.

В.М.С.

ШТА ЋЕ БИТИ СА ВИЛАМА „МИЛОЧЕР” И „ТОПЛИШ”

ПРОДАЈА ИЛИ ЗАКУП?

ОДЛУКА Извршног вијећа Скупштине Црне Горе да прода своје репрезентативне објекте, међу којима су и виле „Милочер” и „Топлиш” које се налазе на подручју наше општине изазвала је прилично реаговање грађана и радних људи комуне. Највише незадовољства су изразили угоститељи, који би продајом ових објеката, по систему „ко више да”, били и највише оштећени.

Прво је реаговала синдикална организација ООУР „Будва”. Закључено је да је продаја виле „Милочер”, коју већ година користи РЈ „Свети Стефан”, неоправдана. По мишљењу радника овог колективе, овај објекат треба уступити ООУР „Будва” и то по цијенама којима је он предат СИВ, који га је касније дао на управљање РИВ Црне Горе. Да будемо јаснији: вила „Милочер” која је рађена за потребе савезних органа, уступљена је по књиговодственим цијенама, а земљиште на којој почива и она око ње по општинским, значи веома ниским цијенама.

Реаговали су и житељи Мјесне заједнице Свети Стефан. Како нај је обавијестио **Владо Кажанегра**, секретар ове Мјесне заједнице, одлучно се захтијева да се и вила „Милочер” и вила „Топлиш” уступе РЈ „Свети Стефан”, без лицитације и по књиговодственим цијенама.

— **Већ годинама у вили „Милочер” одмарaju страни туристи, каже Владо Кажанегра.** — Она се налази у зони високог, девизног туризма, чини логични дио ланца који повезује хотелске објекте од „Маестрала” до Светог Стефана, и једино може и даље да има ту функцију. Што се пак тиче виле „Топлиш”, коју користи РИВ, такође би било логично да је убудуће користе—странци. Ријеч је о изванредном објекту, који би доносио лијеп девизни приход, иако има мало лежаја.

За вилу „Топлиш” везана је једна занимљивост. Овај објекат је прије рата припадао енглеској краљици. Био је то поклон династије Карађорђевић која је градила атрактивни љетњиковац у Милочеру. Према неким сазнањима она је формално и даље власништво британ-

ског двора, док други истичу да је објекат национализован послије рата. Трагали смо за папирима који би ријешили енигму, али нијесмо успјели да дођемо до њих.

— Уопште није битно чије је она власништво, каже Бранко-Дики Кажанегра, директор „Монтенегроекспреса”. — То је објекат којим се може направити својеврstan бизнис. Треба је можда понудити британском краљевском дому: било да неко од чланова краљевске породице дође на одмор, било да било што одговоре, то је својеврсна реклами. Објекат мора бити у функцији туризма.

До сада, збила то није био. У вили „Топлиш” су љетовали, не ријетко и зимовали, бивши црногорски политичари, богоага се гостићи и доводећи у госте, често и оне за које их није везивао посао. Од тога друштво је имало само штете.

Шта ће бити са вилама, још увијек се не зна. О њима је недавно расправљало и Предсједништво СР Црне Горе. Остало је међутим дилема: да ли их продати или уступити под закуп. Предсједник Предсједништва **Бранко Костић** даје предност закупу (на тај начин би се обезбиједио трајнији извор финансирања буџета Републике). **Љубиша Станковић** сматра да виле треба продати по тржишним цијенама, а за закуп су се изјаснили **Милош Радуловић** и **Ненад Ђућин**. Ђућин је рекао да треба што прије скинути ексклузивност са вила јер то иритира грађане.

Сва мишљења биће достављена Извршном вијећу које ће потом заузети коначан став. Односно оцјениће да ли са овим питањима ићи на Скупштину Црне Горе.

И док се чека на одлуку да кажемо: РИВ ће бити упознат са ставовима радних људи и грађана наше општине око поменутих вила. Сматрамо да не постоји разлог да се ова мишљења не уваже. Јер, туризам, који има иtekакву перспективу и који је здраво ткиво црногорске привреде, треба помагати. А, ето, прилика је да се и овим вилама он учини још конкурентнијим на свјетском тржишту.

С.Грегорић ■

ТУРИСТИЧКА БИЉЕШКА

ОСТРВО У НОВОМ РУХУ

СИМБОЛИЧНИМ окретањем славине, у последње недеље априла, обиљежен је „до-лазак“ воде за пиће на острво Свети Никола. Вода је у ову зелену оазу усред мора, са копна код Бечића, доприла цјевоводом дугим 1.648 метара који је постављен по морском дну у „рову“ дубине 80 сантиметара. Цијевима промијала 16 сантиметара противе 19 литара воде у секунди.

Угоститељска организација „Будва“ је у његову изградњу уложила 700 милиона динара и тако је за дуже времена обезбиједила снабдевање водом постојећих угоститељских и других садржаја који се овде планирају. Комунално предузеће из Пирана, је, како се истиче, овај посао урадило квалитетно и мјесец дана пре рока. Пројектант водовода је „Водотерма“ из Београда.

Угоститељи су се, посебно, обрадовали додаску воде на острво. Јер, они најбоље знају колико је тешко било угостити песто и више „душа“, колико их се одједануту знало наћи у популарном ресторану Аваји.

Међу one који су се додаску воде на острву обрадовали је и

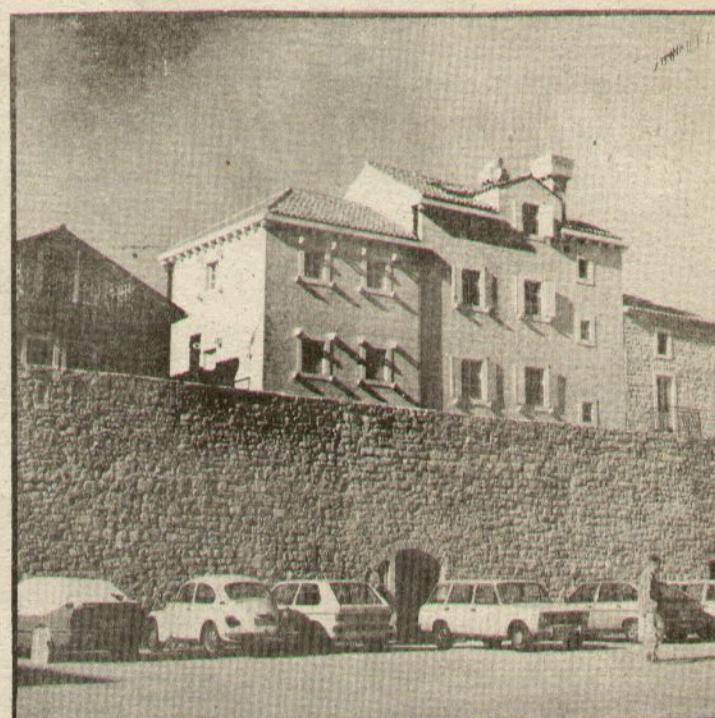
- Довођењем воде и изградњом новог ресторана на острву Свети Никола створени услови да туристи у ово зелену оазу, усред мора, уђу на велика врата. Ускоро нови „Хаваји“

архитекта **Мирко Пешић**, према чијем се пројекту, на простору где се до сада налазио популарни острвски ресторан „Хаваји“, завршава изградња новог и већег. Ресторан ће тајко же именом и изгледом подсећати на далеке трпске пределе. До средине јуна ресторан ће бити отворен.

Најбитније је да је објекат уклопљен у постојећи амбијент зелених борава. Гости ће, уз високи конфор, имати осећај да се не налазе у ресторани већ у шуми. То нас је обавезивало да на мјестима унапретених стабала борава засадимо нове, а уз стазу иза острвске плаže, коју ћемо оплеменити, налазиће се мањи објекти који борава гостима на острву треба да учине пријатнијим, каже архитекта Пешић.

Једна од „ситница“ у ресторану су, на пример, и ролетне које гости могу да користе да се, док сједе за столовима на наткривеним просторима, заштите од сунца, или вјетра, а ноћу да се створи утисак да се сједи у затвореном простору. У средини tog простора на коме има пет стотина мјesta налази се мермером прекривени плато за игру, а предвиђен је наступ фолклорних група, као и за извођење других, разноврсних, програма. Уз њега је мануј спек-бар и простор за диско цекеја и технику. У витринама кухиње и шанка госту је на увид све што му се нуди. Мермером су застрити и платои за столове и столице и стазе измене борава. Има их и природних, а у конструкцијама носача и кровова преовладава дрво.

Драгослав Новаковић

„БАЛКАН“ ЗА ПРОБИРЉИВЕ

ТУРИСТИЧКИ живот је у стару Будву ушао кроз „угоститељску капију“. За сада пролазнике и посјетиоце Предсједништво СР Црне Горе. Остало је међутим дилема: да ли их продати или уступити под закуп. Предсједник Предсједништва **Бранко Костић** даје предност закупу (на тај начин би се обезбиједио трајнији извор финансирања буџета Републике). **Љубиша Станковић** сматра да виле треба продати по тржишним цијенама, а за закуп су се изјаснили **Милош Радуловић** и **Ненад Ђућин**. Ђућин је рекао да треба што прије скинути ексклузивност са вила јер то иритира грађане.

Сва мишљења биће достављена Извршном вијећу које ће потом заузети коначан став. Односно оцјениће да ли са овим питањима ићи на Скупштину Црне Горе.

ИСТИЧЕМО

ЗАБОРАВНИ ДЕЛЕГАТИ

ПОЧЕТКОМ прошле недеље била је заказана сједница скupштине Туристичког савеза општине, али је због недовољног броја присутих одложена. Због „заборавних“ туристичких делегата није тако могао да се оцјени рад Туристичког савеза у прошлоду и донесу план рада и одлучи о трошку милијарду и по динара у овој години. Сједница скupштине ће тако морати поново да се закаже и вјерујемо да ће се одржати, но, поставља се питање, само од себе, какав ће рад Туристичког савеза изгледати када нијесу могли да се изaberu предсједник и потпредсједник и усвојији план активности за ову годину. А, с друге стране, тек што није истекла њена прва половина!?

Иначе, планирано је да се, (за сада истина само на папиру), дosta тога уради. Тако треба штампати проспект и foto монографију будванске ривијере, израдити копије туристичких филмова, на страним језицима, а, како је у плану записано, требало би спровести анкету међу домаћим и

д. н.

Д. Н.

ТРНОВИТ ПУТ ДО ИСТИНЕ О УСТУПАЊУ ЛОКАЦИЈЕ У БЕЧИЋИМА СИЗ-У СА КОСОВА

ЗЕМЉИШТЕ, ИПАК ОБЕЂАНО

- Договором који су новембра 1986. потписали предсједник СО Будва Владо Дулетић и ВД секретар СИЗ за одмор и рекреацију радника Косова утврђена „динамика измештања одмаралишта у Каменову и изградња нових одмаралишних капацитета“ у Бечићима.

ПРЕДКАНДИДАЦИОНИ збор грађана Мјесне заједнице Бечићи, одржан 16. маја, почео је и протекао у знаку расправе о проблему одмаралишта у Бечићима, чиме се наставила активност ове мјесне заједнице против раста одмаралишних капацитета који осакају развој Бечића као туристичког мјеста. Непосредан повод за расправу била је информација да је СИЗ за одмор и рекреацију радника Косова покренулу жалбу против свих рјешења будванских општинских органа којима се онемогућава изградња њиховог одмаралишта у Бечићима. Такође, СИЗ за одмор и рекреацију радника Косова покренуло је преиспитивање уставности одлуке о ревизији ГУП приобалног појаса општине Будва којим се предвиђа брисање одмаралишне зоне и забрана даље изградње одмаралишта у Бечићима, позивајући се на договор са Скупштином општине којим је предвиђено измијештање одмаралишта из Ка-

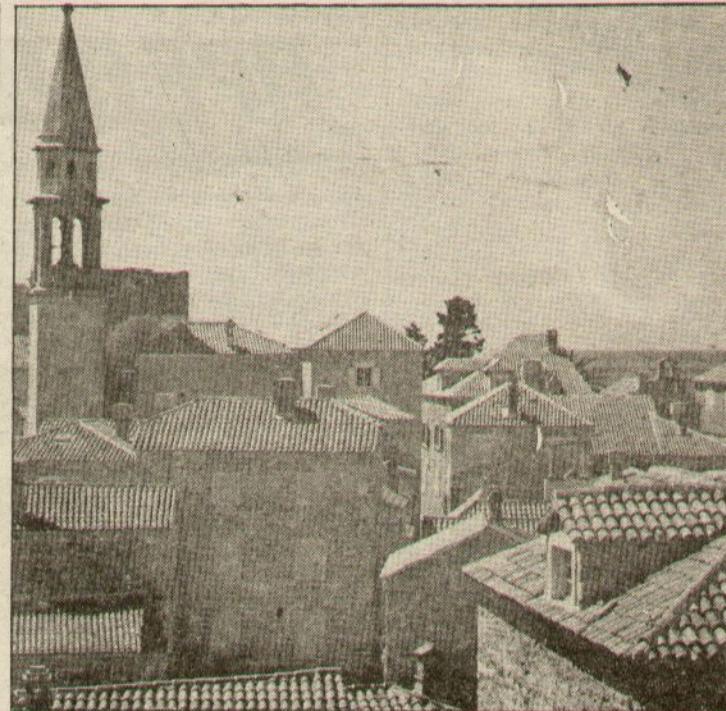
менова у Бечиће, који су потписали предсједник СО Будва Владо Дулетић и ВД секретар СИЗ-а Новица Јакшић.

На збору је оспорена вјаљаност договора који није прошао скupштинску процедуру, а с посебним огорчењем примљена је информација да је тим договором удруженом раду Косова великородно дата могућност проширења својих капацитета и на другим подручјима општине (Буљарица), уколико за то буде потребе и интереса. Све то још више је изазвало незадовољство грађана јер су им најодговорнији општински функционери након јаңуарских догађаја и тадашњег протеста грађана Бечића због ширења одмаралишних капацитета у Бечићима, упорно и убедљиво тврдили да нема никаквих обавеза према одмаралишту из Каменова, да им није обећана локација у Бечићима и да ће то све бити поништено. Након тога, Скупштина општине је донијела одлуку о приступању израде измјене и до-

пуна Генералног урбанистичког плана приобалног појаса општине чији је циљ ограничавање даљег издавања локације за изградњу одмаралишта у Бечићима и брисање одмаралишне зоне.

На крају збора усвојени су закључци којим се делегати МЗ Бечићи у Скупштини општине задужују да упознају Скупштину са договором у вези изградње одмаралишта СИЗ Косова у Бечићима и траже да се предсједник СО Владо Дулетић као потписник тог договора опозове са дужности. Иницирано је да се чеснични овог и сличних договора којима је обећавано земљиште без претходне сагласности делегација и Скупштине општине, позову на кривичну одговорност. Делегати су задужени да на наредној сједници Скупштине општине поставе питање изградње стамбене зграде код „13. маја“, јер је непознато и чијим се средствима та зграда гради и где су усмирјене средства од комуналних организација. Именована је радна група од седам чланова (Петар Стругар, Драган Недовић, Блажко Ивановић, Илија Бечић, Лука Чучук, Ненад Јакшић и Томо Мартиновић) која ће у име грађана ове мјесне заједнице пратити израду ревизије урбанистичких планова по-дручја Бечића.

B.M.C.

НАКОН ИСЕЉАВАЊА ПОРОДИЦЕ ВУКЧЕВИЋ ИЗ СТАНА СОЛИДАРНОСТИ

ПРЕСУДА ПРИЈЕ СУЂЕЊА

- Шта пише у акту СУП Будва, а шта у акту РСУП Црне Горе?

ГЛАВНИ доказ да су се стекли услови за уселење и повратак породице Ивана Вукчевића у кућу у Старом граду и исељење из стана солидарности, Одјељењу за урбанизам, комунално-стамбене послове и катастар био је акт СУП Будва (бр. 03-198 од 24.1.1989. године) којим их обавештавају да је пред Општинским судом за прекраје покренут поступак против Вукчевића Ивана, са становом у Доситејевој улици бр. 2, због тога што је 03.08.1988. године затечен да у својој приватној кући у Старом граду пружа услуге смештаја гостијама који нијесу били пријавили боравак на подручју општине. Акт је потписан командиром Станице милиције Ненад Драпшићом, Вукчевићи су оспоравали и да су издавали кућу у Старом граду, да Иван Вукчевић тог дана није био у Будви, да нијесу уредили кућу у Старом граду и да у њу још не могу уселити... али све је било узлуд-исељење је извршено.

Вукчевићи су затим обратили Републичком секретарјату унутрашњих послова и након што су „извршили потребне провере“ из РСУП су Ивана Вукчевића обавијестили да су установили следеће (акт бр. 04-4904 од 9. маја 1989. године потписао је подсекретар СЈБ Хуснија Речепегић):

- да инспектор СУП-а Будва који је извршио легитимисање лица у непосредној близини стана није до краја утврдио чињенично станове у циљу доказивања прекрипаја јер није извршио непосредан увид у просторијама где су наводни гости Стефановић и Пејовић били смештени,
- да је СУП Будва касније са подношењем захтјева за повратака прекрипајног поступка, пошто се исти могао покренути најкасније 60 дана од сазијања за извршење прекрипаја, а то је урађено тек након 120 дана, и
- да је СУП Будва обавијестио СО Будва да је покренут прекрипаји поступак пред Општинским судом у Будви, а у ствари само је стављен неблаговремени захтјев за повратака прекрипајног поступка.

На основу изложеног, стоји у акту РСУП-а, не може се утврдити да је Иван Вукчевић починио прекријај који му је стављен на терет, до одлуке су да прекријаје.

МЈЕСНА ЗАЈЕДНИЦА ЛАСТВА ГРБАЉСКА

САМОДОПРИНОС ЗА ПУТ

СТАРОСЛЕДИОЦИ Ластве Грбаљске и житељи села Побора ових дана граде пут у дужини од 4500 метара. То је плод заједничке акције и одлучности да овај пут није само интерес оних који располажу имовином у старом насељу

Ластве Грбаљске и засеоцима Побора, већ има и шири друштвени значај. Према правилнику који је усвојен на збору грађана предвиђено је да сваки запослен мушкарац који посједује имовину дуж трасе пута, уплати самодопринос у износу од 1.000.000 динара,

R. P.

На састанку је договорено следеће (цитирајмо):

- У замјену за локацију у Каменову општину Будва након спроведеног поступка изузимања земљишта из посједа ранијих власника, СИЗ-у за одмор и рекреацију радника Косова додијелило је локацију на простору одређеном за изградњу одмаралишта у оквиру важећег ДУП Бечићи, на десној обали Кукачког потока

- Међусобне обавезе и потраживања по основу ослобођења локације у Каменову и

Субјекти-потписници овог договора су салгасни да се сва створена питања која се појаве приликом његове реализације решавају договорно, споразumno и у духу важећих законских прописа.

У Приштини, 17. 11. 1986. године.

Договор (заведен код СИЗ за одмор и рекреацију радника Косова) ће ослободити најкасније до 15. октобра 1988. године, чиме ће се створити услови за њено првоје планирање, намјени у складу са важећим детаљним урбанистичким планом.

4. Међусобне обавезе и потраживања по основу ослобођења локације у Каменову и

НАШ ДОСИЈЕ:**ИЗБОРНА АКТИВНОСТ****ПРЕДЛОЖЕНИ КАНДИДАТИ**

- За предсједника Скупштине општине и предсједника Извршног одбора СО најчешће предлагани Илија Кажанегра и Ђорђије Приболовић.

На кандидационим зборовима у мјесним заједницама, организацијама удруженог рада и на састанцима друштвено-политичких организација, предложене су десетине кандидата за предсједника Скупштине општине, предсједника Извршног одбора СО, делегате у Друштвено-политичкој вијећи СО, Вијећи општина и Друштвено-политичкој вијећи Скупштине СРЦГ и за предсједника Скупштине Социјалистичке Републике Црне Горе. Следећа фаза изборних активности су кандидационе конференције у мјесним заједницама (треба да се одржи до 29. маја) и у Општини (треба да се одржи до 31. маја). Листе кандидата, како је закључено, неће се сводити већ ће се на коначним листама наћи сви они који су предложени и прихватили кандидатуру.

У овом броју доносимо предлоге кандидата који су истакнути на зборовима у мјесним заједницама, организацијама удруженог рада и на састанцима друштвено-политичких организација.

У МЈЕСНИМ заједницама на подручју наше општине грађани су на предкандидационим зборовима предлагали кандидате за предсједника Скупштине општине, предсједника Извршног одбора СО, делегате за Друштвено-политичкој вијећи СО Будва и Друштвено-политичкој вијећи Скупштине СР Црне Горе, делегате за Вијећи општина и предсједника Скупштине Социјалистичке Републике Црне Горе.

У мјесној заједници Будва I одржана су четири збора: за подручје подружнице ССРН Стари град, Госпољина и насеље испод магистрале, за подручје Јаз, Свињишта, Сеоца и Ластве, и за подручје Бабин До, Бијели До, Дубовица I, Дубовица II и Подострог.

На збору грађана Старог града за предсједника Скупштине општине предложени су Станко Гиговић, Слободан Франовић, Слободан-Бобо Митровић и Милутин Лалић, а за предсједника Извршног одбора СО Ђорђије Приболовић, Милан Вучковић и Драган Дулетић. За Друштвено-политичкој вијећи СО Будва предложени су Јоко Дапчевић, Верица Вучковић, Бранко Франета, Блажо Мартиновић, Саво Вукчевић, Марина Ивановић и Васко Тановић. За Вијећи општина Скупштине СР ЦГ предложени су Станко Гиговић и Бранко-Дики Кажанегра, а за Друштвено-политичкој вијећи Скупштине СР ЦГ Кажанегра, Владислава Јелушић и Владимир Кажанегра. За предсједника Скупштине СР ЦР Црне Горе предложен је др Веселин Вукотић.

Илија Кажанегра, Станко Гиговић, Бранко-Дики Кажанегра, Слободан-Бобо Митровић, Владо Тичић, Зоран Шпадијер, Ђорђије Приболовић и Јоаким Митровић предложени су за предсједника СО на збору грађана насеља Госпољина и испод магистрале. На истом збору за предсједника Извршног

одбора СО Предложени су Ирена Половић, Ђорђе Медин, Јоаким Митровић, Велибор Золак, Анте Делојик, Милан Вучковић и Милутин Лалић. За вијећи општина Скупштине СР ЦГ предложени су Божена Јелушић, Станко Гиговић, Илија Кажанегра и Милутин Лалић, а за Друштвено-политичкој вијећи СО Будва Срђан Милић, Драган Трифуновић, Рашко Радуловић, Томо Мартић, Владо Франета, Слободан-Бобо Митровић, Драган Дулетић, Мира Грговић, Анте Делојик, Јово Ђурашевић, Станко Гиговић, Јоаким Митровић, Слободан Марковић, Ивица Поповић, Слободан Франовић и Милан Вучковић.

Грађани насеља Јаз, Свињишта, Сеоца и Ластве, за предсједника СО предложили су Владимира Тичића, Владимира Станишића и Ђорђија Приболовића, а за предсједника Извршног одбора СО Будва Раде Ратковића, Марину Ивановић и Ирену Половић. За делегате у Друштвено-политичкој вијећи СО предложени су Петар Пејовић и Марко Рајеновић, а за Друштвено-политичкој вијећи Скупштине СР ЦГ Ђорђе Рајеновић, Крсто Јубановић и Бранко Дики Кажанегра.

На збору грађана насеља Бабин До, Бијели До, Дубовица I и Дубовица II, и Подострог, за предсједника Скупштине општине предложени су Станко Гиговић, Зоран Шпадијер, Владимира Тичић, Илија Кажанегра, Владимира Џапчевић, Ратко Вукчевић, Ђорђије Приболовић и Ђорђе Медин, а за предсједника Извршног одбора СО Рајко Миховић, Ирена Половић, Раде Грговић, Драган Миковић, Зоран Драговић, Марко Медитровић и Ђорђије Приболовић. За Друштвено-политичкој вијећи СО предложени су Љебан Ђурић, Иво Бућин, Жарко Миковић, Раде Бајук, Драган Секулић, Радован Радоман,

Млађен Вуковић, Садик Кордић, Данијела Каџић и Видо Глушчевић, а за Друштвено-политичкој вијећи Скупштине СРЦГ Ђорђе Поповић, Илија Кажанегра, Ђорђе Рајеновић, Ђорђије Приболовић и Рако Дулетић. За делегате у Вијећи општина Скупштине СРЦГ предложени су Бранко-Дики Кажанегра, Зоран Шпадијер, Раде Ратковић и Томо Медитровић, а за предсједника Скупштине СР ЦГ Ђорђе Рајеновић и др Ратко Вучковић.

У мјесној заједници Будва II за предсједника Скупштине општине предложени су Ђорђе И. Борета, Владимира Тичић и Ђорђије Приболовић, а за предсједника Извршног одбора СО Зоран Драговић, Рајко Миховић и Драган Јијешевић. За Друштвено-политичкој вијећи СО Будва предложени су Владимира Станишић, Станко Гиговић и Ђуро Радановић, а за делегате у Друштвено-политичкој вијећи Скупштине СРЦГ Душан Јијешевић и Крсто Јубановић. За делегате у Вијећи оп-

штине Скупштине СРЦГ предложени су Нико Радуловић, Ђорђе Рајеновић, Саво И. Станишић и Јанка Крсмановић, а за предсједника Скупштине СРЦГ Ђорђе Јанко Јанко и Слободан Франовић, а за предсједника ИО СО Љубиша Јанко и Јанко Јанко.

На збору грађана Мјесне заједнице Бечићи за предсједника СО предложени су Јоаким Митровић, Илија Кажанегра и Слободан Франовић, а за предсједника ИО СО Љубиша Јанко и Јанко Јанко. За делегате у Друштвено-политичкој вијећи СО предложени су Мијана Бечић, Шпиро Мировић, Радмила Петровић, Мирко Мильанић, Предраг Бечић, Војо Кульача и Драган Недовић, а за Вијећи општина Скупштине СРЦГ Томо Мартић, Ђорђе Медин и Станко Гиговић.

У мјесној заједници Свети Стефан за предсједника Скупштине општине предложени су Илија Кажанегра, Ненад Џапчевић, Ђорђије Приболовић и Ђорђе Медин, а за предсједника Извршног одбора СО Станко Гиговић, Војо Грговић, Драган Дулетић и Милан Вучковић. За делегате у Друштвено-политичкој вијећи СО предложен је Владимира Кажанегра, а за Вијећи општина Скупштине СРЦГ Владо Б. Митровић и Жарко Мико-

СТРУКТУРА ДЕЛЕГАТА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ

СКУПШТИНА општине је на заједничкој сједници свих вијећа, одржаној 24. априла, донијела одлуку о броју делегата које самоуправне организације и заједнице бирају у скупштинска вијећа.

Делегате у Вијећу удруженог рада СО бирају радници организација удруженог рада и других организација и заједница по областима рада (привреда, образовање, наука и култура, државни органи, друштвено-политичке и друге организације и удружења, радни људи који раде у пољопривредној, занатској и сличним дјелатностима на којима постоји право својине) непосредним и тајним гласањем. Број делегата утвђује се сразмерно броју радника и радних људи уз одговарајућу заступљеност одређене области рада.

У Вијећу удруженог рада (које броји 35 делегата) 15 делегата је из састава ХТО „Монтенегро турист“: један из Радне заједнице Заједничких служби, а по два из „Монтенегроекспреса“, „Јадран-трговине“, РЈ „Авале“, РЈ „Словенска плаха“, РЈ „Бечићка плаха“, РЈ „Свети Стефан“ и РЈ „Палас“. Природно љешиши РВИ „4. јул“ бира једног делегата, радници у одмарајиштима и туристичким агенцијама једног, колико и радници дјелова ОУР-а из области трговине и других услужних дјелатности (Индустријска пекара „Топола“, „Центропром“, Агрокомбинат „13. јул“, „Требијеса“, БИП, БИМ „Славија“, „Велика Плана“, „Монтенегрокомерц“, „Југопетрол“, „Напредак“, „Борово“, „Кошута“, „Петар Велебит...“). По једног делегата бирају РЗ ЗС КСРО „Јужни Јадран“ и ООУР Новоградња, ООУР Водовод и ООУР Одржавање ставова, ООУР Комуналне службе и ООУР Зеленило, Завод за изградњу Будва и РО у оснивању Стари град, ООУР ПТТ Саобраћаја, ООУР Електродистрибуције, РО Јадрански сајам, ООУР Технички гасови и „Монтекс“, и такође заједнички делегата Омладински сервис „13. јул“, СЦКЗ „Елмос“, и радни људи који самостално обављају занатску, пољопривредну, уметничку, културну, адвокатску или другу професионалну дјелатност и радници који су код њих запослени. РО „Зета-филм“, Културно-информативни центар, Историјски архив и ОКУД „Кањаш“ бирају једног делегата, ОШ „Стјепан Митров Јубишић“ и ОШ „Мирко Срзентић“ једног, и Школски центар средњег образовања једног делегата. Дом здравља, Апотека и Црвени крст бирају једног заједничког делегата, а Дјечији вртић једног делегата. Радници радних заједница државних органа, друштвено-политичких организација, и удружења, Експозитура СДК, стручне службе СИЗ и МЗ бирају два делегата, а Будванска основна банка једног делегата.

У Вијећу мјесних заједница Мјесна заједница Будва I бира 8 делегата МЗ Будва II 4, МЗ Бечић 2, МЗ Свети Стефан 2 и МЗ Петровац 5 делегата.

Друштвено-политичкој вијећи има 21 делегата које ће грађани изабрати непосредним тајним гласањем. Листу кандидата утврди Кандидациона конференција ССРН на предлог Општинског комитета СК, Општинске конференције ССРН, Општинског вијећа Савеза синдиката, Општинског одбора СУБНОР и Општинске конференције СО.

вић, а за предсједника Скупштине СРЦГ Милутин Лалић и Веселин Вукотић.

Грађани Буљарице су за предсједника СО предложили Илија Кажанегра и Ђорђије Приболовића, а за предсједника ИО СО Слободана Франовића и Зорана Драговића. За делегате у Вијећи општина Скупштине СРЦГ предложени су Марко Н. Медитровић, Станко Гиговић и Крсто Вукотић, за делегате у Друштвено-политичкој вијећи Скупштине СРЦГ Томо Мартић, Ђорђе Медин и Мирослав Ивановић, а у

Друштвено-политичкој вијећи СО Синиша Милутиновић.

У мјесној заједници Петровац за предсједника Скупштине општине предложили су Ђорђије Приболовић, Илија Кажанегра, а за предсједника ИО СО Зоран Драговић. За делегата у Вијећи општина Скупштине СРЦГ предложен је Марко Н. Медитровић а за Друштвено-политичкој вијећи Скупштине СРЦГ Јанко Јанко, Јанко Јанко, а за предсједника ИО СО Јанко Јанко.

Грађани Буљарице су за предсједника СО из предсједника Скупштине општине Будва предложени су Илија Кажанегра, Владимира Тичић и Ђорђе Медин, за предсједника Извршног одбора СО Ирена Половић, Марко Медитровић и Рајко Миховић, за делегата у Вијећи општина Скупштине СРЦГ Ђорђе Јанко и Јанко Јанко.

Илија Кажанегра, Станко Гиговић, Бранко-Дики Кажанегра, Слободан-Бобо Митровић, Владо Тичић, Зоран Шпадијер, Ђорђије Приболовић и Јоаким Митровић предложени су за предсједника СО на збору грађана насеља Госпољина и испод магистрале. На истом збору за предсједника Извршног

Кандидати за предсједника СО из дома здравља су Ђорђије Приболовић, Никола Краповић и Владимира Тичић, а за предсједника ИО СО Јарко Миховић. Др Живадин Петровић је предложен за Вијећи општина, а др Рајна Џапчевић и Слободан Срзентић за Друштвено-

политичко вијеће Скупштине СР ЦГ.

Историјски архив је за предсједника Скупштине општине предложио **Бошка Богетића**.

У Органима управе СО за предсједника Скупштине општине предложени су **Борђије Приболовић**, **Милутин Лалић**, **Илија Кажанегра** и **Зоран Шпадијер**. **Драган Дулетић** и **Зоран Драговић** су предложени за предсједника ИО СО, а за делегате у Друштвено-политичко вијеће Скупштине СР ЦГ **Зоран Драговић**, **Јово Ђурашевић** и **Љубо Рајеновић**.

У Експозитури СДК за предсједника СО предложени су **Илија Кажанегра** и **Неђелько Дапчевић**, а за предсједника Извршног одбора СО **Борђије Приболовић** и **Војо Гргетовић**. За делегате у Вијећу општина предложени су **Крсто Вукотић** и **Олга Вукчевић**, а за предсједника Скупштине СР ЦРНЕ Горе **Драго Шофраца**.

Општинска ватрогасна јединица је за предсједника СО и предсједника ИО СО предложила **Владимира Јовановића**, а за делегате у Вијећу општина **Велимира Краља** и **Љубишу Ивановића**, а за делегата у Друштвено-политичко вијеће Скупштине СР ЦГ **Славка Краља**.

У Ауто-мото друштву Будва за предсједника СО предложени су **Павле Јовановић** и **Љубо Борета**, а за предсједника Извршног одбора СО **Анте Делоик**, а за делегата у вијећу општина Скупштине СР ЦГ **Нико Радуловић**.

Секретаријат унутрашњих послова је за предсједника СО Будва предложио **Зорана Шпадијера**, а за предсједника Извршног одбора СО **Марка Медиговића** и **Драга Бубању**. За делегате у Вијећу општина предложени су **Марко Бећир**, **Рајко Живаљевић** и **Милан Лучић**, а за Друштвено-политичко вијеће Скупштине СР ЦГ **Гавро Драшковић**, **Мехмед Адровић** и **Ненад Драшковић**.

На Јадранском сајму за предсједника СО предложени су **Бранко Перовић**, **Слободан Митровић**, **Зоран Шпадијер**, **Ратко Вукчевић** и **Борђије Приболовић**, а за предсједника Извршног одбора СО **Драган Миковић**.

У хотелу "Београд" за предсједника СО Будва предложени су **Борђије Приболовић**, **Раде Гргетовић** и **Војо Поповић**, а за предсједника ИО СО **Светозар Маровић** и **Драго Бубањ**. За Вијећу општина предложени су **Ђуро П. Јовановић** и **др. Пере Поповић**, а за Друштвено-политичко вијеће Скупштине СР ЦГ **Божо Кнежевић**.

Радна јединица Заједничких служби ХТО "Монтенегротурист" је за предсједника СО Будва предложила **Тома Мартиновића**, **Илију Кажанегру** и **Светозара Маровића**, а за делегата у Друштвено-политичко вијеће Скупштине СР ЦГ **Љуба Борету**.

У Природном лећилишту РВИ "4. јул" за предсједника СО предложени су **Борђије Приболовић** и **Илија Кажанегра**, а за предсједника ИО СО **Илија Франићевић**, **Борђе Медин** и **Слободан Франовић**. Слободан Митровић је предложен за делегата у Вијећу општина, а **Илија Франићевић** за делегата у Друштвено-политичко вијеће Скупштине СР ЦГ.

Бранко Дики Кажанегра и **Борђије Приболовић** су у ООУР ПТТ Саобраћаја предложени за делегате у Вијећу општина, а **Војо Франићевић** за делегата у Друштвено-политичко вијеће Скупштине СР ЦГ.

У Будванској основној школи су за предсједника СО предложили **Борђије Приболовић** и **Светозара Радуловића**, а за предсједника Извршног одбора СО **Милиција Ћрнава**. **Мијрана Маркишић** је предложена за делегата у Друштвено-политичко вијеће Скупштине СР ЦРНЕ Горе.

Удружење мале привреде је за предсједника СО предложила **Борђије Приболовић**, а за предсједника ИО СО **Љуба Борету**.

Радна јединица "Палас" за предсједника СО Будва предложила је **Воја М. Гргетовића** и **Ива Арменка**, а за предсједника ИО СО **Марка Н. Медиговића**. За делегате у Вијећу општина Скупштине СРЦГ предложени су **Бранко Марковић** и **Борђе Данубић**, а за Друштвено-политичко вијеће Скупштине СРЦГ **Борђе Медин** и **Сонја Суђић**.

У РЈ "Авала" за предсједника СО предложени су **Станко Гиговић**, **Борђије Приболовић** и **Илија Кажанегра**, а за предсједника ИО СО **Борђе Медин**, **Иво Костовић** и **Љубо Борета**. **Данка Золак** и **Гојко Башковић** предложени су за делегате у Вијећу општина, а **Бранко Барба** и **Вучић Недовић** за Друштвено-политичко вијеће Скупштине СРЦГ.

Владо Тичић и **Борђије Приболовић** предложени су за предсједника СО у РЈ "Бечичка плажа", а **Љубо Зец**, **Рајко Миховић** и **Вукашин Станишић** за предсједника ИО СО. За делегате у Вијећу општина предложени су **Владо Дапчевић** и **Петар Јановић**, а за Друштвено-политичко вијеће Скупштине СРЦГ **Љубо Рајеновић**.

У РЈ "Словенска плажа" за предсједника СО предложени су **Борђије Приболовић**, **Светозар Радуловић**, **Зоран Шпадијер**, **Борђе Медин**, **Љубо Рајеновић**, **Станко Гиговић**, **Ирена Половић**, **Владимир Тичић**, **Милутин Лалић** и **Светозар Маровић**, а за предсједника ИО СО **Раде Ратковић**, **Борђије Приболовић**, **Ирена Половић** и **Марко Н. Медиговић**. За делегате у Вијећу општина предложени су **Илија Кажанегра**, **Љубо Борета**, **Мило Гргетовић** и **Вуко Станишић**, а за Друштвено-политичко вијеће Скупштине СРЦГ **Бранко Рајеновић**, **Абид Емир** и **Божена Јелушин**.

Илија Кажанегра је предложен за предсједника СО, **Борђије Приболовић** за предсједника ИО СО, а **Јово Ђурашевић** за делегата у Друштвено-политичко вијеће Скупштине СРЦГ, у РЈ "Свети Стефан".

У РЈ Заједничке службе ООУР "Будва" за предсједни-

ка СО предложени су **Борђе Медин**, **Борђије Приболовић** и **Владо Станишић**, а за предсједника ИО СО **Ратко Вукчевић** и **Борђије Приболовић**. За делегата у Вијећу општина предложени су **Драган Недовић** и **Драгица Поповић**, а за Друштвено-политичко вијеће Скупштине СРЦГ **Драган Маровић** и **Станко Гиговић**.

У ООУР "Електродистрибуција" за предсједника СО предложени су **Владо Тичић**, **Илија Кажанегра**, **Зоран Шпадијер** и **Борђије Приболовић**, а за предсједника ИО СО **СО Љубо Рајеновић**, **Зоран Драговић**, **Жарко Миковић**, **Срђа Поповић**, **Ирена Половић** и **Рајко Миховић**. За делегате у Вијећу општина предложени су **Љубица Стругар** и **Борђе Медин**, а у Друштвено-политичко вијеће Скупштине СРЦГ **Душан Вукадиновић** и **Радован Урошевић**.

Љубо Борета, **Илија Кажанегра** и **Драган Миковић** предложени су за предсједника СО, а **Борђије Приболовић** за предсједника ИО СО, у ООУР "Монтенегроекспрес". За делегате у Вијећу општина предложени су **Стеван Марковић**, **Драган Секулић** и **Марко Мучалица**, а за Друштвено-политичко вијеће Скупштине СРЦГ **Драган Павићевић**. За предсједника Скупштине СРЦГ предложен је **Лука Ђуровић**.

У Центру за развој мале привреде "Приморје" за предсједника СО предложени су **Илија Кажанегра** и **Борђије Приболовић**, а за предсједника ИО СО **Драган Дулетић**.

У ОРГАНИЗАЦИЈАМА

Удруженог рада за делегате у Друштвено-политичко вијеће СО Будва предложени су: **Недељка Меин**, (РЗ ЗС ХТО "Монтенегротурист"), **Срђан Бабовић**, **Инес Лубарда**, **Милош Никчевић**, **Ђуро Рафаиловић** ("Монтенегротрекспрес"), **Ђуро Рађоњић**, **Боро Зечевић**, **Милан Лучић** (РЈ "Аvala"), **Владо Тичић**, **Љубо Васовић**, **Гојко Јовичић** (РЈ "Бечичка плажа"), **Станка Станишић**, **Радомир Бачин**, **Радivoje Лабовић** (РЈ "Словенска плажа"), **Митар Б. Миковић**, **Марија Кентера**, **Илија Кажанегра**, **Борђе Медин**, **Ђуро Митровић**, **Крсто Арменко** и **Селим Колар** (РЈ "Свети Стефан"), **Борђије Приболовић**, **Владо Станишић** (РЗ ЗС ООУР "Будва"), **Во-**

јо М. Гргетовић, **Андија Гргетовић** (РЈ "Палас"), **Саша Поповић**, **Ивка Арсовић** (ПЉ. РВИ "1. јул"), **Радомир Рашиловић** (Хотел "Београд"), **Владо Дулетић**, **Ђуро Илијевић**, **Раде Гргетовић** и **Драган Љијешевић** (РО "Стари град"), **Антон Ленчић** (ООУР "Електродистрибуција"), **Бранко Перовић** (Јадрански са-

јам), Раде Јеличић (Елмос), **Борђије Приболовић**, **Никола Краповић**, **Владо Тичић** (Дом здравља), **Весна Лековић**, **Рајко Кульча**, **Раде Гргетовић** (органи управе СО), **Мило Зеновић** и **Владимир Јовановић** (Ватрогасна јединица), **Драган Узелац**, **Радојица Лабовић**, **Милорад Лабан** (СУП) и **Горан Калезин** (АМД).

НА САСТАНЦИМА основних организација СК за предсједника Скупштине општине најчешће је предложен **Борђије Приболовић** (предложен у 22 основне организације СК - корективни фактор 26 - зависно од броја чланова поједине ОС СК), затим **Илија Кажанегра** (14-16,4), **Борђе Медин** (5-6,7), **Зоран Шпадијер** (5-5,8), **Ратко Вукчевић** (4,4,4), **Владо Тичић** (3-3,7), **Гојко Митровић** (2-3,0), **Станко Гиговић** (2-3,0), **Марко Н. Медиговић** (2,2,7), **Слободан Митровић** (2-2,5), **Војо М. Гргетовић** (2-2,4), **Жарко Миковић** (2-2,4), **Драган Дулетић** (2-2,5), **Светозар Маровић** (2-2,5), **Павле Јовановић** (2-2,5), **Милутин Лалић** (2-2,2), **Неђелько Дапчевић** (2-2,2), **Рајко Миковић** (2-2,0)... а за предсједника Извршног одбора СО **Борђије Приболовић** (8-9,4), **Марко Н. Медиговић** (4-5,2), **Рајко Миковић** (4-4,7), **Борђе Медин** (4-4,4), **Зоран Драговић** (3-4,2), **Вуко Станишић** (2-2,7), **Слободан Франовић** (2-2,7), **Раде Ратковић** (2-2,4), **Војо М. Гргетовић** (2-2,4), **Милан Вучковић** (2-2,4), **Жарко Миковић** (2-2,4), **Драган Дулетић** (2-2,4), **Светозар Маровић** (2-2,5), **Павле Јовановић** (2-2,5), **Милутин Лалић** (2-2,2), **Неђелько Дапчевић** (2-2,2), **Рајко Миковић** (2-2,0)... а за предсједника Извршног одбора СО **Борђије Приболовић** (8-9,4), **Марко Н. Медиговић** (4-5,2), **Рајко Миковић** (4-4,7), **Борђе Медин** (4-4,4), **Зоран Драговић** (3-4,2), **Вуко Станишић** (2-2,7), **Слободан Франовић** (2-2,7), **Раде Ратковић** (2-2,4), **Војо М. Гргетовић** (2-2,4), **Милан Вучковић** (2-2,4), **Жарко Миковић** (2-2,4), **Драган Дулетић** (2-2,4), **Светозар Маровић** (2-2,5), **Павле Јовановић** (2-2,5), **Милутин Лалић** (2-2,2), **Неђелько Дапчевић** (2-2,2), **Рајко Миковић** (2-2,0)... а за предсједника Извршног одбора СО **Борђије Приболовић** (8-9,4), **Марко Н. Медиговић** (4-5,2), **Рајко Миковић** (4-4,7), **Борђе Медин** (4-4,4), **Зоран Драговић** (3-4,2), **Вуко Станишић** (2-2,7), **Слободан Франовић** (2-2,7), **Раде Ратковић** (2-2,4), **Војо М. Гргетовић** (2-2,4), **Милан Вучковић** (2-2,4), **Жарко Миковић** (2-2,4), **Драган Дулетић** (2-2,4), **Светозар Маровић** (2-2,5), **Павле Јовановић** (2-2,5), **Милутин Лалић** (2-2,2), **Неђелько Дапчевић** (2-2,2), **Рајко Миковић** (2-2,0)... а за предсједника Извршног одбора СО **Борђије Приболовић** (8-9,4), **Марко Н. Медиговић** (4-5,2), **Рајко Миковић** (4-4,7), **Борђе Медин** (4-4,4), **Зоран Драговић** (3-4,2), **Вуко Станишић** (2-2,7), **Слободан Франовић** (2-2,7), **Раде Ратковић** (2-2,4), **Војо М. Гргетовић** (2-2,4), **Милан Вучковић**

ЗАБИЉЕЖЕНО НА БРАЈИЋИМА

ДОГОВОР ПРЕД ЦРКОВОМ

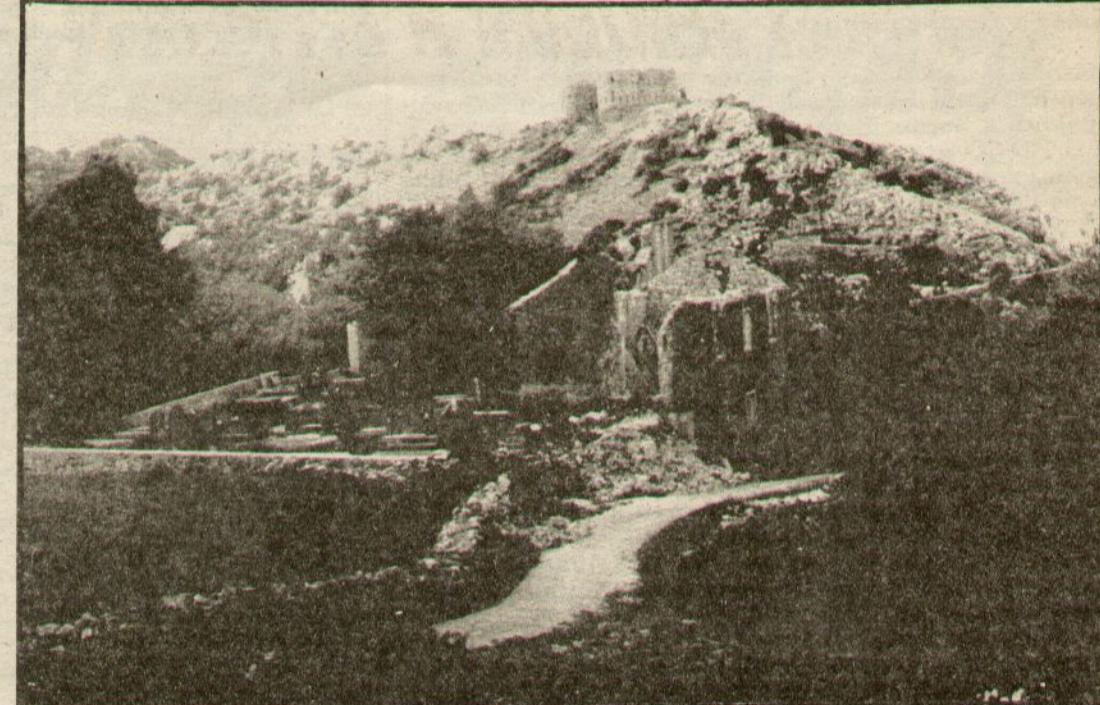
ЈЕДАН од разлога за недавно окупљање Брајића испред цркве св. Димитрија, било је питање њене обнове. Јер, иако је у земљотресу 1979. године тешко оштећена до сада, ништа није учињено на заштити рушевина. А вријеме је учинило своје па је грађевина у лошијем стању него непосредно послије земљотresa. А, црква је, иначе, саграђена средином 18. вијека, и историчари умјетности је, с обзиром да својим димензијама одступа од уобичајених сеоских цркава, убрајају у импозантније споменичке грађевине. Посебно истичу да је занатски била необично лјепо обликована, па јој у регистру споменика прошлости и са те стране дају посебну важност.

У разговору су учествовали најодговорнији људи из општине и организације „Стари град“ и договорено је да се са обновом цркве св. Димитрије, такорећи одмах почне. Прихваћен је предлог Јока Дајчевића да мјештани, рачунајући и

оне који живе у Будви, најдају до краја јуна расчисте унутрашњост цркве и тако археолозима омогуће да обаве истражане радове. Организација „Стари град“ ће, већ у јулу, грађевинарима омогућити да отпочну са конструкцијном санацијом распуклих зидова, а радови на крову цркве морали би да се заврше најкасније до краја септембра. Јер, речено је, треба рачунати на фактор „ћуди времена“ – у октобру на овој узвишици немогуће је зидати и малтерисати.

Док грађевинари буду обнављали цркву, мјештани ће, како они који овде живе тако и сви они из Будве, Београда, Војводине и других мјеста, радити на обнови порушене школске зграде. Друго њихово окупљање, значи, догодиће се под кровом зграде у којој су сви до једног учили да сричу прва слова, а при одласку са камене брајићке голети, у њој се оправштили од најближих.

Нико Мартиновић није могао а да не спомене „слу-

чај“ каменолома. Подсећају је да камена прашина загађује околину и трује живот на ширем простору. Експлозијама мина израњавана су читава брда, па је нарушен природни амбијент. Одговор није дајати на питање зашто каменолом није престао са радом, а нико га из Будве више не користи. Не зна се ни ко је

одобрио Цетињанима да сада експлоатишу каменолом. Договорено је да се решење овог питања прелучи републичком рударском инспектору, и треба вјеровати да ће „случај“ каменолома ускоро бити заборављен.

Блажко Мартиновић је у име свих замолио да се ЕлектроДистрибуција при-

воли да замијени дотрајали стуб далековода, јер годинама се стријепи од могућег струјног удара са њега. Годинама, кажу, моле да се то уради, али се њихове молбе одбијају о „видове“ будванских дистрибутора. Обећано је да ће се о томе разговарати „на надлежном мјесту“. Ваљда и хоће. **Д. Јовановић**

МОРЕ И ЊЕГОВЕ ЂУДИ

ЈОШ ЈЕДНА ОПОМЕНА

ШВАЈЦАРСКИ туриста Волкер Синк имао је 5. маја незгоду на мору, док је одмор проводио у Буљарици. Он се, да подсјетимо, тога дана око 11 часова, са буљаричке плаже на дасци за једрење отиснуо на море управо када је дувао јак сјеверни вјетар. Вјетар му је на само 150 метара од обале поломио једро и вођена струја и вјетар су даску на којој је једрио понижили према пучини. У жељи да му помогне мјештанин Радо Мицор је покурио у Петровац и заједно са Илијом Арменком и Слободаном Поповићем, моторним чамцем похитали су му у помоћ. Но, догодило се да им мотор откаже па су се сва четворица нашли у не-

ТРГОВИНА У СЕЗОНИ

„ЈАДРАН“ СЕ ДРЖИ ОБЕЂАЊА

У приземљу зграде реконструисаног старог хотела „Балкан“ унутар градских зидина трговинска организација „Јадран“ отворила је три нове продавнице – минимаркет и специјализоване продавнице воћа и млијечних производа. У току су радови на уређењу и опремању још девет

разноврсних трговинских садржаја и сви су изгледи да ће се испunitи обећање дато почетком ове године: да ће се у старој Будви до почетка главне туристичке сезоне отворити 12 локала. Директор „Јадрана“ Чедо Шпадијер још једном намје потврдио да ће се сви

они отворити најкасније до 15. јуна. Како су у питању специјализоване продавнице и бутици, све ће то до примијети обогаћивању трговинске понуде у туристичкој Будви, а тиме и враћању живота унутар градских зидина.

Д.Н.

ПИСМО

ПЛАЧЉИВА ИГРАЧИЦА

Прије неколико дана, на путу за Будву, задржас се на видиковцу познатом по имени Белведер. Право име, нема шта. Европско! Возио сам се са два новинара од којих је један први пут пролазио овим друмом. Онај други, такође познати новинар, славије је извијештаваје из других, далеких земаља. Домаћи новинар, наслонивши се на ограду Белведера прошао је:

– Дивно! Има ли, негдје, лепши панораме?

– Нема.

– Зар ни чувена француска ривијера?

– Ни она. А тек кад видиш Играчицу.

– Је ли то она што, кажу, понекад, пусти коју суз.

– То сам и ја чуо па баш идем да проверим. Није, вадља, на помољу ново Међугорје.

– Шалим се.

На једном гребену, на путу за Могрен, примијетили смо Играчицу. Кад нас је угледала није се помјерила. Зашто плаче, питали смо је?

– Прије два дана дошао мој татка Града да ме обије и, исто вече, са два три кофера и неколико завјала, на врат на ноге, напустио Будву.

– Зашто, црна Играчице? Зашто није преносио бар једну ноћ кад има собу у Капетанiji.

– Имао је, али је нема више. Стигао му телеграм да, у року од двадесетчетири сата, испразни собу, иначе ће му све ствари избацити на риву.

– Зашто се није побунио?

– Он је вајар а не правник. Поступио је по наређену.

– Чуо сам да је Града нешто уложио у ту собу. Она је, дотле, била права рушевина, четири зида слу-

жила су за оне потребе.

– Тачно. Он је од те рушевине створио малу гарсонијеру. Али највише је заслужан за то што је, адаптирајући је, претворао пантигане, то су штакори, пасци, како их сме не зову, зависно од тога који је службени језик у употреби у неком крају. То је ипак ситница јер ми смо народ, сигурно, једини у свијету који говори, чита и пише на најмање четири језика. А пише као да шале и ћирилицом и латиницом. Просјек квадра једино сјеверне провинције, јер читају само латиницу. Ко им је крив што су избацили глагољицу. Да то нису учинили, ћирилицу би лакше научили.

– Оставимо сада те приче о језику и провинцијама и њиховим комплексима. Кажи ти мени, Играчице, да ли оставајеш и даље ту где си лоцирана, или не, можда и тебе премјестити.

– Чула сам да неће.

– Онда ће татка Града сигурно обилазити. Будва је постала Град-театар, па ће и он доћи да види коју представу. Он воли класику.

– Вјерујем да ћи дошао, али је проблем наћи собу, јер прије свега треба смјестити огромне уметничке ансамбле.

– Заборављаш једну ствар, драга Играчице. Твом тата Гради, послала је онај телеграм једна екипа управљача коју су звали „стари клиници“. Исправи ме ако сам погрешио. Сад кормило држе „нови клиници“ како тепају новом руководству. Они морају друкчије да раде, јер су свједоци како су прошли „стари клиници“.

Анто Станичић ■

ЦЈЕНОВНИК ОГЛАСНОГ ПРОСТОРА

У „ПРИМОРСКИМ НОВИНАМА“

Цијене се примјењују од 1. јуна 1989. године

Мали огласи

– продаја и услуге, ријеч 3.000 динара

– изгубљено, нађено, ријеч 2.000 динара

– потражња и замјена станове, ријеч 2.000 динара

– остали мали огласи, ријеч 2.000 динара

Обавјештење о смрти до 50 ријечи 60.000 динара

– свака даља ријеч 2.000 динара

– фотографија 40.000 динара

Помен и изјава захвалности до 50 ријечи 120.000 динара

– свака даља ријеч 3.000 динара

– фотографија 40.000 динара

Пропагандне поруке

– 1/1 стане 8.000.000 динара

– 1/2 стране 4.000.000 динара

– 1/3 стране 3.000.000 динара

– 1/4 стране 2.000.000 динара

– 1/8 стране 1.000.000 динара

Конкурси, огласи, лicitације и друга обавјештења

која дају правна лица, 1 цм/један стубац 50.000 динара

НОВЕ КЊИГЕ

НАШОМ ЗЕМЉОМ И ВРЕМЕНОМ

Ових дана изашла је из штампе књига Милосава Лалића „Нашом земљом и временом“ – избор чланака, репортажа, портрета, приказа и хроника које је он у току 40 година објављивао у већем броју листова и часописа. Књигу чине четири поглавља: „Људи, дани, дјела“, „Непролазна проплост“, „Са наших раскрсница“ и „Сусрети“.

У првом поглављу налазе се следећи написи:

„Херој слободарства и слободе“ – избор изјава и записа савременика – књижевника, државника, хроничара и саборца – о другу Титу. „Народни трибун Јован Томашевић“ – портрет оснивача Комунистичке партије у Црној Гори, текст према коме је снимљен истоимени документарни филм. „Човјек до краja човјечјег“ – портрет познатог револуционара Николе Ковачевића. „Живот за љетопис човјечности“ – пригодан текст поводом годишњице смрти Ђока Пајковића. „Миладин Поповић“ – портрет првог секретара Обласног комитета КПЈ за Косово и Метохију, једног од оснивача КП Албаније. „Пред бистом Мирка Срзентића“ – репортажни напис о једној од првих жртава студенатског покрета који је погинуо 1935. године у Београду. „Херојско ћутање Вукаче Митровић – Шуње“ – краћи портрет познате револуционарке, која је стријељана 1941. као члан Покрајинског комитета КПЈ за Србију. „Вељко Митровић“ – спомен на студента медицине, секретара Међуоп-

ЧЕДО ВУКОВИЋ ЗАПИСИ О ЉУДСКОМ ВРЕМЕНУ

ПОСЛИЈЕ пола вијека ево мојег сусрета са Милосавом Лалићем. Предратних година били смо међу корицама истога школског дневника. Сада смо се нашли међу корицама Лалићеве књиге.

Памтим Милосава из негашних дана, из Пећи. Изјутра смо се сретали крај бистре Бистрице, при излазу из Руговске клисуре-обојица загледани у књиге. Сада бих рекао: књиге су нас изводиле из теснога ондашњег времен-ђачки видицији нијесу знали са међе.

Сјећам се: Милосав имаше правilan, лијеп рукопис као већина „беранских ђака“, јер је и он из Берана прешао у Пећ. Но, важнија од рукописа бијаше његова склоност ка латинском језику-знао је подоста латинских максима и стихова и казивао их са лаконом. Њих се и сада пријећам с ујеренјем да то код њега није било случајно-тиме се, наиме, испољавала Лалићева ћачка и трајна преданост класичним обрасцима: од мудрости до моралних узвисина, па и до сажетог, јасног исказа.

По потврђују и ови записи, утолико прије што су настајали спонтано, од побуде до појаве и на различне теме. Све њих пружима основни идејно-етички став аутора: животни чин и дјело мјера су за све људе-за борце и писце, за мајке и сестре, за владаре и трудбенike о којима се у овој књизи говори. Аутор је у томе до-слједан: и кад пише о поједи-ним мјестима и крајевима, опет је ријеч о људима, о мије-нама које ту уноси људска рука, о створеном или о визијама за будуће дане.

Ако узмемо да су Лалићеви записи својеврсна свједочења о нашој земљи, о људима и временима, онда се ваља запита-ти: о којем соју свједочења је овде ријеч?

Знано је, неки мемоаристи причају о себи и збивањима ве-заним уз своју личност. Мемоаристи ширких видика свједоче и

штимског комитета за Боку, који је погинуо 1943. године у Босни. „Жена-борац“ – репортажни текст о женама-борцима изгинулим у рату. „У гроб и у пјесму истовремено“ – о Бањи Јочићу, најмлађем члану КПЈ, који је смртно рањен у Пљевљима, умро на путу за Жабљак и сахрањен код моста на Ђурђевића Тари. „Човјек са крилима“ – о Салватору Мамедију, једном од првих италијанских војника – партизана. „Храбри војник Партије“ – о Луки Ђурашевићу, најстаријем члану КПЈ са подручја Будванске општине. „Крсто Ивановић“ – књижевник из Будве/XVII вијек/. „Стјепан Зановић“ – књижевник и познати пустолов, родом из Будве. „Геније поезије и геније слободе“ – руководиоц је писања савременика – цјеловит portret Његошеве личности. „Над Његошевим т-стаментом“ – осврт на Његошу и његово доба. „Пролазени кроз Биљарду“ – лирска репортажа о Његошу. „Стефан Митровић Љубиша“ – портрет познатог револуционара – Будвана. „Дјело против заборава“ – осврт на стваралаштво Чеда Вуковића. „Јован Ивановић“ – краћи портрет сликара из Будве.

У другом поглављу – „НЕПРОЛАЗНА ПРОШЛОСТ“ – увршћени су следећи написи: „Мартинићи и Круси“ – белетристичана слика познатих битака. „Злочин у Стјањевићима“ – о суђењу Франа Делчића, секретара Петра I. „Заузеће Жабљака“ – репортажа о под-

о историјским токовима који окружују или употребљавају њихову судбину и дјеловање. Већина хроничара, пак, излази из себе-пише о другима и о друговима. Милосав Лалић припада овој врсти надахнутих биографа и хроничара.

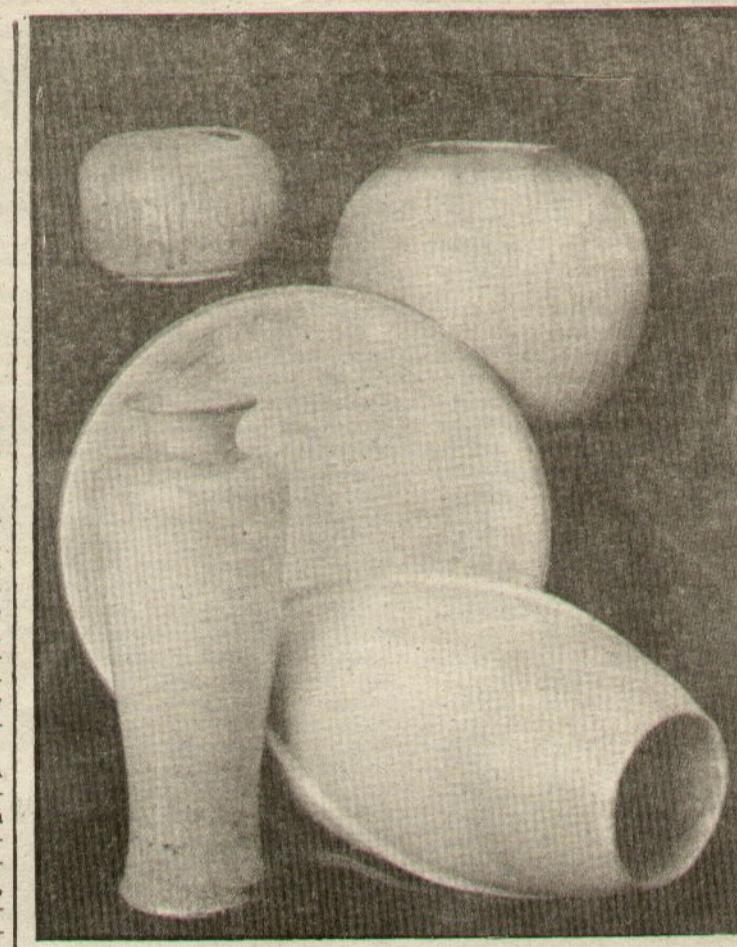
Лалићева сјећања и свједочења уједно су и подсећања која премошћују времена и просторе. И, ево, оживљавају људи и збивања, а ријечи о њима нису њихове сјене већ својеврсни кораци и одјеци према данима који налазе.

И ваља додати: ова свједочења одликују се јасним, са-јетим и надахнутим исказом; те стилско-језичке особине овде су напросто срасле са са-дражином и разгранале се токома Лалићеве нарације. Јер, овде се елементи приповјед-ног преплићу са пасажима есејистичким и репортажним. Сви они обогаћују експресивни замах у Лалићевим казивањима.

И ваља признати: док читам ове записи, осећам живо кре-тање људи, тла и времена око мене – јединствено њихово кре-тање, проткано гласовима као у полубудном сну. И покушавам да то јасније себи одредим. Редимо, док стојим, скло-пљених очију, око мене се роје знани и незнани звукови или таласасто хуји вријеме и не-што се покреће у простору. Док читам, пак, и ја се на неки начин покренем и гдје-што се зањише у мени. Тако бива и док низ ових записа противче изнова кроз моје сјећање. Није ли то-јер ријеч је о примјери-ма људскости и творења-онај вејчити непролаз у кретању?

Или ме ови Лалићеви записи одводе ка ријечима хегелјанца Ендуарда Ганса: „Успјешна поука добро схваћене историје је-де да све пролази, не пролази-ши, и да све остаје, кад је одавно прошло“.

Одиста, једна од саставница непролаза о људима и дјелима извире из свједочења о њима. Одјеци на хартији, као што су ови из пера Милосава Лалића, придржују се људима и дјелима о којима свједоче пред временом.

"МОНТЕКС – КЕРАМИКА" У БУЉАРИЦИ

ЗЕМЉА СКУПЉА ОД ЧЕЛИКА

"МОНТЕКС-КЕРАМИКА"

из Буљарице, једна је од 13. једи-

ницица мале привреде "Монте-

негроекспорта" из Никшића.

Иако постоји скоро три године, као ријетко који привредни ко-

лектив у Црној Гори може се по-

хвала-ти – послањи –

и оно што је посебно битно за туризам, не загађује

простор. А за све то користи

чика земља. Тако рецимо

килограм земље када се прет-

вори у керамику кошта 6 до 7

милиона старија динара. Све то

не захтјева скупу и компликовану

механизацију, електронику,

већ се заснива на умијењу

обраде и у томе је квалитет

ваше. На опаску да се кило-

грам земље у овом погону

може то продати скупљи него

килограм челика, директор

Митровић објашњава да се

из килограма земље про-

даје и умијење, рад који се мо-

ра-цијенити. На овом подручју,

нема нажалост, објашњава

Митровић, производне културе

и рада. Стога је било малих

проблема у почетку. Међутим,

изрекајући, овој посебно

изрекајући, овој посебно

робе, што статични државни

систем никада није у стању –

каже Митровић.

Једна од карактеристика

овог погона јесте производ који знатно употребљава туристичку понуду и оно што је посебно

битно за туризам, не загађује

простор. А за све то користи

чика земља. Тако рецимо

килограм земље када се прет-

вори у керамику кошта 6 до 7

милиона старија динара. Све то

не захтјева скупу и компликовану

механизацију, електронику,

већ се заснива на умијењу

обраде и у томе је квалитет

ваше. На опаску да се кило-

грам земље у овом погону

може то продати скупљи него

килограм челика, директор

Митровић објашњава да се

из килограма земље про-

даје и умијење, рад који се мо-

ра-цијенити. На овом подручју,

нема нажалост, објашњава

Митровић, производне културе

и рада. Стога је било малих

проблема у почетку. Међутим,

изрекајући, овој посебно

изрекајући, овој посебно

изрекајући, овој посебно

Ранко ПАВИЋЕВИЋ ■

ИЗ „ГРАДА ТЕАТРА“

КОРАК У ЕВРОПУ

ПОЧЕТКОМ маја су у Салцбургу, у Аустрији, одржани девети Европски позоришни сусрети, неформална међународна позоришна манифестација на којој се окупљају „произвођачи“ позоришних, пlesних и музичких програма из већине западно-европских земаља и Грчке, затим Канаде, САД и Јапана. Они се, иначе, одржавају сваке године у другој земљи-чланици. Наредне године одржана је у Југославији, а као град домаћин се, за сада, поред Загреба помиње и Будва.

Директор Културно-информативног центра Велибор Золак је, као гост организације из Стразбура из Француске, учествовао у раду овогодишњих Сусрета, и од њега смо више сазнали о овој организацији, чији су пуноправни чланови од ове године постали „Град театар“ Народно позориште из Суботице и фестивали „Еуроказ“ и Тједан сувременог пlesa из Загреба.

Идеја за оснивањем те међународне позоришне манифестације потекла је од неколико театарских кућа које су у позоришно стваралаштво унијеле запажене новине, и порво окупљање било је 1981. године у Полверију, у Италији. Особеним их чинима што су конституисани као неформални, па постојати њена чланица доноси низ предности. Посебно врједним чинима их то што не зависи ни од једне државе и, на примјер, поред министра културе Аустрије, гост на овогодишњим Сусретима био је високи

представник ЕЕЗ, из Брисела, кајке Велибор Золак.

Од њега смо дознали да ова културна институција као стално радно тијело има – Стални комитет, а ове године формиран је и професионални секретаријат. Сврха окупљања је размјена и анализа искуства са циљем бољег међусобног повезивања и интернационализација пројекта. Затим, представљају једино мјесто у Европи где се истовремено могу срести најпознатија позоришна имена–ове године, на примјер, било их је три стотине. Међусобним контактирањем и стварањем личних познанстава скраћује се комуникација за склapanjem аранжмана за гостовањима у другим земљама. Сусрете прати извођење репрезентативних позоришних и других представа. Посебно важним чинима их тошто се на једном мјесту може стечи увид у најновију театарску и другу продукцију. Чини их значајним и то што се на њима нуде сопствене производије и склапају аранжмани за гостовања.

Велибор Зорал истиче да је код чланица изражена жеља и интерес да се кроз организацију фестивала доприноси развоју туризма, па да су стечена искуства с тим у вези за представнике будванског фестивала била посебно драгоценјена. Он је

иначе, изабран у информативно тијело Сусрета. Кајке да је изложени пропагандни материјал о „Граду театру“ напросто разграбљен, а убудбе програм будванског фестивала штампаће се у годишњим каталогима свих чланица Сусрета.

– У вријеме трајања ове смотре ми смо се договорили да учесницима из Мађарске и Аустрије да за овогодишње ће године заједнички обезбиједимо гостовање једног ансамбла из Америке, што не бисмо могли сами да урадимо. Постоје добри изгледи да у јулу или августу бесплатно у Будви борави и једна позната уметничка група са америчког континента. Како се на Сусретима разговарало на тему организације међународних фестивала и, што је на нас посебно било интересантно, о питалима спонзорства у театру, боравак у Аустрији за нас је представљало прилику да једноставно више дознамо како да другима продамо дио онога што створимо, па да тако учинимо корак ка Европи. И, ујвијерили смо се да нам неће бити тешко да у томе успијемо захваљујући, прије свега, чињеници да смо постали пуноправан члан једне такве институције као што су Европски позоришни сусрети, истиче Велибор Золак.

Д. Новаковић ■

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ: МИОДРАГ Б. ПРОТИЋ, сликар

ДВА РАЗВОЈНА ПРОЦЕСА

У МОДЕРНОЈ галерији КИЦ-а Будва до средине јуна ће бити отворена изложба акварела познатог југословенског сликара, критичара и теоретичара умјетности Миодрага Б. Протића. Тим поводом разговарали смо са аутором ове занимљиве изложбе.

Ово је Ваше прво представљање у Црној Гори и поред близске повезаности са Милуновићем и Лубардом.

У мојој сликарској младости веза са Милуновићем и Лубардом била је интензивна и до некле различита. Са Милуновићем, то је првенствено период с почетка 50-их година, се заснивала на пријатељству и извесном осећању припадности истој духовној клими. И он је важио у нашој умјетности за представника тзв. „рационалног“ сликарског израза, а тај термин се врло брзо појавио и у интерпретацији мог сликарства. С обзиром на разлике у годинама, Милуновић је био стар колико и мој отац, био је и нека врста мого ментора. Долазио је у мој атеље врло често, пратио мој рад, давао ми савјете пред сликама које сам радио или сликама које сам му завршено показивао, тако да је после Јосићеве сликарске школе (проф. Ј. Бијелић, З. Петровић) контакт са Милуновићем за мене био и занатски врло продуктиван. Милуновић је био у стању да пренесе велико умјетство и једну сликарску мудрост која се не да заборави. Сјећам се његове опчињености мишљу о обрнуту сразмјери између штедљивости ликовних средстава и богатства ликовног садржаја. Такође памтим као једно далекосежно откриће за београдске прилике легализовање употребе ленчира у сликарству.

Познато је да сте управо Ви, иако тада доста млади,

отворили Милуновићеву прву послијератну изложбу у Београду, 1954. год.

Да, имао сам част да отворим ту Милуновићеву изложбу која по свом значају спада у пренертице нашег послијератног сликарства. Као критичар и теоретичар бранио сам у нашем сликарству духовну породицу такозваних хладних сликара, заступајући тезу да док се не одвојимо од примарне сензације и док на њу не доградимо духовну творевину, велике умјетности нема. Милуновић је имао ту сензibilност. Написао сам петнаест текстова о Милуновићу на ту тему и резимирао у књизи о српском сликарству 20-ог вијека. Тако да сам ја као припадник исте духовне сфере, што се види на овој изложби, извјукао исте духовне конеквенции које одговарају времену у коме живим и, разумије се, мени лично.

У чему се огледа Лубардин утицај на Вас.

Са Лубардом који је био млађи од Милуновића, пријатељство је било без елемента менторства. Становали смо у непосредној близини (1950-53. год) и могао сам свакодневно да у његовом атељеу пратим настанак његових капиталних дела која су нашем сликарству нудила нов образац слике и нову поетику сликарства. За разлику од Милуновића он је био експресионист, али је, без обзира на различиту духовну породицу и сензibilitet, на међе утицају чином стварања. Невјероватно је колико је у њему било истраживачког, ногог, фасцинантног. И Милуновић и Лубарда били су упркос разликама медитерански сликари у чијим су дјелима преовладавале норме дана над нормама ноћи. Милуновићев модерни класицизам обиљежен је драмом и равнотежом, скла-

дом умних и заумних човјекових стваралачких енергија, а Лубардин експресионизам могао бы се назвати свјетлосном драмом исказаним ритмома чистих боја: жуте, плаве, зелене, лубичасте у сусједству бијеле, сиве и прне. И један и други су основне дихотомије умјетничког стварања из свијета око и унутар себе изражавали на изворан начин. Као сликар и критичар, размишљајући о њиховим искуствима и коментаришући их у првим текстовима из тих година био сам приморан на одлучније резове у свом критичарском и сликарском послу. У сваком случају и Милуновић и Лубарда били су подстицај у тим првим годинама обнове и препорода наше умјетности.

Реците нам нешто о естетици Ваше слике у односу на онтологију умјетности.

Већ је моя учешћа на бијенали у Токију (1955) и бијенали у Венецији (1956), када сам добио међународну награду УН-ЕСК-а открили су и мени, с обзиром на одјек критике, неке суштинске дилеме, које се углавном своде на једно питање: може ли тријада линија-боја-предмет која је, као што знаам, омогућила једну комплексност ликовне структуре и густину њеног значаја да буде замијењена дијадом линија-боја, односно може ли се без миметичког момента, без предмета, изградити слика исте пластичне и семантичке густине. Та дилема пројима моје сликарство па и ове аквареле. У мом сликарском стварању се од 1953. године, дакле од композиције „Локвањи“, могу запазити два развојна процеса. Један је процес све веће редукције који досеже до извјесног формалног минимализма посебне врсте, док је други процес претварања сваког елемен-

МАРКО
ФАБРИС-
НАЈБОЉИ

МАРКО ФАБРИС, учесник VIII-2 разреда Основне школе „Стефан Митров

Љубиша“, забиљежио је недавно лијеп успјех. Он је 19. и 20. маја заједно са Гораном Пејовићем и Жельком Бечићем, такође ученицима школе у Будви, учествовао на Смотри младих техничара Црне Горе која је у организацији Народне технике СР Црне Горе одржана у Титограду.

Поред екипе Основне школе из Будве надметали су се такмичари из више школа и градова републике. Такмичење се састојало у излагању једног рада, стручној одбрани другог рада и изради тестова. Фабрис је освојио прво место из аутоматике и роботике и тако стекао правоб учешћа на савезнотакмичењу које ће се почетком јуна одржати у Крагујевцу.

Марко Фабрис истиче да велике заслуге за његов успех има и његов предметни наставник Веселин Миловић.

У ГАЛЕРИЈИ „АРКАДЕ“

СЛИКЕ НА СВИЛИ

УЧОИ првомајских традиција у Галерији „Аркада“ у Туристичком насељу „Словенска плажа“ излагала је новосадска сликарка Љиљана Стоја Рудић. Овај особени и већ двије деценије у јавном животу присутан стваралац, представила се са 20 радова на чистој природној свили. Мотиви њених слика су импресије на средњевековно сликарство, угледном фреске, иконе, књиге и старе записи. Све заједно представљају путопис времена и човјека од 12. до 15. вијека, и код љубитеља сликарства побудиле су живо интересовање.

Иначе, Љиљана Рудић је до сада самостално излагала у Београду и Новом Саду и више мјеста у Војводини, као и у Швајцарској и САД. Посебно занимљиво је да се неколико њених дјела налазе у Музеју Патријаршије у Београду и Папском музеју у Риму.

Д.Н. ■

Разговор водила: Луција Јелушин

ЛУКА ЂУРАШЕВИЋ

ви наведених јединица Комунистичке партије, и у њој са-рађивали".

Борац од 13. јула 1941. године па до ослобођења земље сје-хајући се битке на Вилића

Гумну, послије које се у извje-штају упућеном из Штаба Друге пролетерске дивизије, међу онима „који су погинули у цви-јету младости да не би погинуло четири хиљаде рањеника“. Лука, чије се име, такође, на-шло међу погинулима, није мо-гао да заборави ријечи бораца Треће крајишке бригаде, који су их, израњавани и промрзли, одушевљено дочекали. „Свака вам част, Црногорци, ако одржите положај!“ И како је командант Другог батаљона Четврте пролетерске бригаде, Нико Струтар, добијени зада-тај сажео у свега неколико ри-јечи: „Комунисти и скојевци, сад или никад!“

„...Никако назад! Ни једну стопу! Док и једног бораца има живог, нема повлачења! Кад сви изгинемо, Њемци ће, мо-јда, проћи напријед, али ми то нећemo знати!“ – тако су, сјећа се Лука, говорили борци, док су, уочи одласка на по-ложај, примали-више него икад до тада–по двије стотине метака на пушку и по хиљаду и двијеста на пушкомитраљез. И како снјег није био више бијел, већ, као и лице бораца, огарањен, а млада букаова шума обршћена „Земља је тога дана“ – прича нам је Лука била натолпљена крвљу оних који су животима својим препри-јечили пут непријатељу! – По-ред мрвих пролетера посљед-њу стражу чувало је двадесет и шест рањених бораца. Чека-ли су да се битка оконча, па да уз дужну пошту, пале другове сахране...

Када је изгледало да је нај-теже прошло, изгинула је гото-вично читава команда Треће чете: баčачка граната експлодирала је крај саме ватре око које су се гријали! Рањен у главу и у обје ноге, остао је Лука да лежи крај растуреног отчи-шta, док га није изнијела Љубница Грачун. Вукосава Мићуновић, секретар пар-тијског актива чете, која је том приликом контузована, извије-стила је да су сви који су били поред ватре изгинули. Тако је и Лука доспјио на списак мртвих бораца, па се у записис-ма преживелих може прочита-ти да је тог студеног мартовског дана 1943. и он сахран-јен „без опроштајног говора и „Интернационале“ двије стоти-не метара јужно од коте 1236, на којој су зауврејак остали да четири хиљаде рањеника не би изгинуло“.

Чио и ведар, спреман да сва-ког саслуша, да се са свачијим тешкоћама саживи, да на себе и умор заборави–такав човек је био Лука Ђурашевић, храб-ри војник Револуције и Парти-је, чији је вјерни члан био пре-ко пола људског вијека. Неуморно и без предаха радио је, живио и борио се јуначки, пролетерски и комунистички до посљедњег даха. Зато ће и мртви остати у нашем сјећању као човек који је борби за срећу људи покљања читавог себе и све откуцаје свог срца које је пуних 85 година куцало да нам свима буде боље.

М. Лалић

ТРАГОМ ДОКУМЕНТА ПРОШЛОСТИ (15)

ПОСЈЕДИ ЦРНОЈЕВИЋА

Пише: Mr Марко Ђ. Ивановић

У ДОКУМЕНТИМА о посјдима Ђурђа Црноје-вића у Будви (1493.) на-лази се 15 назива локалите-та и 42 лична имена, што је од значаја за проучавање етногенезе народа овог краја. Имена су већином словенског поријекла, а називи мно-гих локалитета још и да-нас живе код домородачког становништва, док их је, пак, послијератни развој избацио из употребе. Ево њиховог пописа. (Наставак из прошлог броја)

БЕЧИЋ ФРАНЬО – Посједник

БЕЧИЋ (ОБЕЧИЋ) ИВАН – Заједно са Андријом Грего-вићем предаје је 7 исправа (ин-струмената) о посједу имовине Ђурђа Црнојевића у Будви. За-бјежено је презиме ОБЕЧИЋ, па треба утврдити да ли се ради о грешци или огранку братства Бечић или, пак, до данас о непознатом пре-зимену (претходно видјети из-вorne документе).

БОШЊАНИН ИВАНАЦ, ИВАН – Међаш половине куће у Будви, која је дошла у посјед Т. Црнојевића.

БУЧИЋ БОЖО – Посједник. БУШКАЛИЋ РАДЕ – Пос-једник винограда у будванс-ком пољу испод пута који је ку-пио Т. Црнојевића.

ЦРНАЦ РАДОЊА – Међаш винограда Т. Црнојевића на Котлима.

ЦРНОЈЕВИЋ ЂУРАЋ – Најстарији син и наследник Ивана Црнојевића, владао Црном Гором од 1490-96. Од Турака бјежи преко Будве и Задра у Млетке, тајно се враћа преко Трашта (данашње Биго-ве у Грబљу) и доспијева у Ска-дар, а затим бива упућен на Парту (1500). Коначно, бива пребачен од сultana из Цариг-рада у Анадолију где живи до смрти (непознат је његов гроб и година смрти, али се зна да већ 1514. године није био у животу). Ђурад је 1493. године, као господар Црне Горе, дошао у посјед доста великом имању изван ондашње своje државне границе на Млета-чкој територији у Будви. Жупљани и Црногорци су тражили од Синђерије 1499 (СЦ, док. 108) повратак Ђурђа Црнојевића и да влада уз једног млетачког провидура, али су то Турци спријечили. Затим се јавила идеја да се доведе његова жена Јелисавета и најстарији син Саломон за новог господара уз постављање Николе Мема, подестата из Будве, за провидура, али то Синђерија није никада ријешила. И сама Јелисавета моли (26. II 1503.) „да јој се дају средства да преживи или про-пуншица“ (СЦ, ст. 211) наравно да живи на имању свога мужа у Будви, али ни до тога није никада дошло.

ДАБУТОВИЋ ЈОВАН – Ме-ђаш винограда Т. Црнојевића на Сјенокосу.

ДАБУТОВИЋ МИТАР – Ме-ђаш винограда Т. Црнојевића на Сјенокосу.

ДАБУТОВИЋ РАДИЧ – Ме-ђаш с кућиштем Т. Црноје-вићем у Старом граду.

ДОБРКОВИЋ ИВАН – Ме-ђаш винограда Т. Црнојевића на Сјенокосу.

ЂУРЂЕВИЋ АЛИГРЕТ – Међаш пеће винограда Т. Црнојевића на Грчкој њиви.

ФРАНУЛИЋ ВИШИЦА, ВИЦЕ – Од добра Франули-

них из Будве купљен је прете-жен дио имовине Т. Црноје-вића. Вишица је била посјед-ник добра: куће у Старом гра-ду, винограда на Сјенокосу и испод Бјеласице, те земља на Церилу.

ГАШПАР – Канцелијер (племић, вitez) Алвиза Лонги, млетачког кнеза у Будви, које-га је заступао у пословима око убаштињавања Ђурђа Црноје-вића на млетачким посједима у Будви. Послове канцелијера обављао је код истог млетачког кнеза приликом утврђивања граница Врањинског манастира и у Приморју за вријеме Ивана Црнојевића (1482).

ГЛАВИНА ЂУРАЋ – Међаш кућишта у Старом граду, које је дошло у посјед Т. Црнојевића.

ГРЕГОВИЋ АНДРИЈА – Про-карадур и свједок Ђурђа Црнојевића око стјецања Ђур-ђевих посједа у Будви. Прези-ме Грегорије Андрије у свим документима око убаштињавања Ђурђа Црнојевића, увијек је писано као КРЕКОВИЋ. То је један од доказа да Грего-вић у то доба (1493) носе пре-зиме КРЕКОВИЋ или бар не-ки његов огранак.

ГРЕГОВИЋ ЈАКОВ – Купац земље на Пријевору који је оглашава његов отац Андрија за Ђурђа Црнојевића.

ИВАН БАТИСТИН – Јавни царски протонотар и канцелар Алвиза Лонга, кнеза Будве и његове управе. Западио је до-кумента стављајући на њима свој знак (тал. сегро).

ЈАКОВ, ЈАКОВ МИХАТОВ – Старограђанин, посједник имања (винограда и земље) у староградском пољу, претходно припадаје Јели Михатовој, а касније продато Т. Црноје-вићу.

ЈЕЛА МИХАТОВА – Старограђанка, посједница имања у староградском пољу. Била је и јавни царски протонотар и канцелар Алвиза Лонга, кнеза Будве и његове управе. Западио је до-кумента стављајући на њима свој знак (тал. сегро).

КАЛУЂЕРОВИЋ ДАБО – Посједник имања на Пријевору, чији је један комад земље купио Јаков Михатовој, а исти прешао у посјед Ђурђа Црнојевића.

КЛИНАЦ НИКОЛА – Ме-ђаш куће у Старом граду коју је посједовао Т. Црнојевић.

ЛАНГО АЛВИЗЕ – Млета-чко кнез Будве. Помиње се ме-ђу осталим документима:

Око разграничења граница у

Приморју за вријеме Ивана Црнојевића (1482), у сећенији (тврђња, договор) старограђана Будве (12. октобра 1492.) да су били јемци Јакову Милатовићу за ку-пљени брод од Ивана Црноје-вића.

ШАИНОВИЋ ЏЕРО – Ме-ђаш имовине Т. Црнојевића у Старом граду (куће) и на Царинама (винограда). Синовац је Луке Шаиновића.

ВЕЛИЈА ЛУКА – Међаш (усјед по имању, граничар) куће у Старом граду, коју је купио Т. Црнојевић.

ЖЕРО РАТКО – Међаш винограда Т. Црнојевића у буд-ванском пољу.

Кнежевом врту, чији је вино-град купљен за Т. Црнојевића. У списку пописа јавних исправа стоји за њега презиме Мара-ковић и ради се вјероватно о грећци.

МИЛАТОВИЋ ИВАЊАЦ – Међаш куће покривене тиглама Т. Црнојевића у Будви.

МИЛАТОВИЋ ЂУРАШ – у датом попису јавних исправа стоји презиме Милатковић које је у документима непознато. Вјероватно се ради о презимену Милатовић које се јавља не само у вези имовине Ђурђа Црнојевића него и куповине брода Јакова Милатовића, купац; Ду-рашин Милатовић, јемац).

МИОГОСТОВИЋ РАТКО – отац Франа (Врана) Ратко-вића, једног од свједока свих документа око купопродаје имовине у Будви везане за Т. Црнојевића.

МРКОЈЕВИЋ СИЛВЕСТАР – Посједник имања на Царинама и у Кнежевом врту, која су граничila са виноградима Т. Ц. Ово братство је изумрло. Спомиње се у Подострогу слично братство МРКОВИЋ (познат је игуман Теодосије Мрковић) које је дошло из Ба-ра у II вијеку (С. Накићеновић, Бока, 590) и оно је изумрло.. Да ли се ради о истом братству (?).

НОВАК – Кефалија (гла-вар), заступник Т. Црнојевића око његових посједа у Будви.

ПАВЛОВИЋНИКОЛА – Ме-ђаш винограда Т. Црнојевића на Царинама у бубљансkom пољу.

ПЕДРИГО МАРКО – Ме-ђаш куће покривене тиглама и плочама Т. Црнојевића у Старом граду.

ПИЕРКОВИЋ МИТАР – Ку-пац дрва и друго на имању Т. Црнојевића у Будви.

РАДЕЉИЋ ЉУБИША – Ме-ђаш винограда испод Бјеласице Т. Црнојевића и Вишице Франулин.

РАДИЧЕВИЋ ЛУКА – Ме-ђаш куће покривене тиглама и плочама Т. Црнојевића у Старом граду.

РАТКОВИЋ ФРАНО (Вра-но) – Један од два потписника (други је Андрија Грегориј) свих документа око убаштињавања Ђурђа Црнојевића у Будви. У основном документу као свједок наводи се под именом „Франо, Ратка Мио-гостовић син“, а у осталим доку-ментима то је Франо Ратковић (презиме Ратковић узето је од очевог имена: Ратко).

СТОЈАН ЂОНОВ – Међаш куپље земље Т. Црнојевића на Церилу.

ШАЙНОВИЋ ЛУКА – Ме-ђаш куће у Старом граду и винограда на Царинама од ку-пљених добара Т. Црнојевића. Стрије је Јера Шаиновића. Ја-вља се и као јемац (12. октобра 1492.) Јакову Милатовићу за ку-пљени брод од Ивана Црноје-вића.

ШАИНОВИЋ ЏЕРО – Ме-ђаш имовине Т. Црнојевића у Старом граду (куће) и на Царинама (винограда). Синовац је Луке Шаиновића.

ВЕЛИЈА ЛУКА – Међаш (усјед по имању, граничар) куће у Старом граду, коју је купио Т. Црнојевић.

ПОСЈЕТИЛИ СУ НАС НАЈБОЉИ
КОШАРКАШИ

ДРУЖЕЊЕ У СВЕТОМ СТЕФАНУ

У СРИЈЕДУ, 17. маја, град-хотел Свети Стефан имао је необичне гости. Никад, од када постоји наш девизни „светац“ његовим тијесним улицама није шетало толико високих и драгих момака, за којима су се окретали и странци, који су у приличном броју испунили апартмане најекслузивијег туристичког насеља у земљи. У сриједу поподне – у Свети Стефан су дошли-кошаркаши. Најбољи играчи Југославије, репрезентативци који су у Итalu обавили први дио припрема за Европски шампионат који ће се оджати у Загребу у јуну. Вrijедни и пословни људи из „Монтенегроекспреса“ које је предводио искусни Бањинша Шпадијер, и домаћини на Светом Стефану, учинили су пуно труда да изабраницима селектора Душана Јаковића учине што пријатнијим то мајско послијеподне. Пошто су обишли град-хотел, и кратко се задржали на његовим терасама, репрезентативци су „позирали“ испред аутобуса „Монтенегро-турיסטа“, где је начињено неколико рекламијских снимака, а потом су били гости на вечери која је припремљена за њих у ресторану „Обала“.

Мада смо са нашим „златним“ момцима најише ћаскали о предстојећем шампионату Европе, овог пута смо са наше читаоце издвојили само утиске са Светог Стефана.

– Био сам већ на Прилогорском приморју, али први пут сам на Светом Стефану, рекао нам је Владе Дицац. – Шта да кажем: рај на земљи. То су сигурно казали и други, али ја то понављам јер збиља сам тако доживио ово „парче“ паше обале.

Дино Рађа, приморац из Сплита, први пут је на јужном Јадрану:

– Изванредно: природа и људске руке начинили су највећу хармонију. Зеленила и типшине је у изобиљу, бистро море и плаже, каквих другдје нема су прави изазов за госте. Не чудим се што страници овде увеко долaze.

И остали, селектор Ивковић, Паспаљ, Кукоч, Даниловић, Вранковић, Радовић, нико су били скрти у комплиментима. Било је то пријатно дружење на Светом Стефану.

С. Греговић ■

ФУДБАЛ

БЛИЈЕДЕ ИГРЕ

КАКО се ближи крај првенства у Међурепубличкој фудбалској лиги, Будвани пружају све слабије партије. Наравно, изостају и – резултати. Видјевши да је Искра далеко одмакла и да ће догодине затрпти у јединственој другој лиги, фудбалери Будве као да су изгубили мотиве за игру и резултате. У утакмици 28. кола пред својом публиком једва су савладали тим Игмана из Коњица, тијесним резултатом 1:0. Једини гол, који је обезбиједио два бода постигао је Пејовић из једанаестераца, у другом полувремену. Имали су момци које предводи тренер Лазовић прилика да из игре савладају голмана Џера, али су у завршници били слаби. Осјетило се да желе побједу, али то није била она борба, оно игарање на терену, какво су приређивали ти исти играчи (или у нешто измијењеном саставу) у првом дијелу првенства.

У двадесет и деветом колу Будвани су гостовали у Травнику. На стадиону Влашић доживјели су један од најубједљивијих пораза у овогодишњем првенству. Иако је екипа борца објективно слабија, што показује и пласман на првенstvenoj tabeli, мрежа голмана Вуковића била је пұна; домаћин је славио побједу од 4:1. Иако су успјели да вођство од 2:0 смање почетком другог полувремена, фудбалери Будве ниси истрајали – умјесто још боље игре и изједначења услиједила су два нова поготка домаћина.

Будвани су, што се пласмана тиче – мирни. Заузимају тренутно осмо место, у златној су средини. Но, иако нема посебних мотива (у сваком такмичењу побједа је мотив број један), јер се одавно зна ко ће у виши, а ко у нижи ранг ранг, Будвани би морали до краја играти боле и ефикасније. Због публике прије свега, али и угледа који је овај тим стекао у првом дијелу првенства добрим играма и резултатима.

С. Греговић ■

БУДВА – ИВАНГРАД 1:0 (0:0)

Игралиште на Словенској плажи. Гледалаца: 700. Судија: Морачанин (Бијело Поље). Стријелац: Бркуљан у 78.

БУДВА: Вуковић 6, Обрадовић 6, Јоловић 6, Колјеновић 9, Чогурин 6, Радуновић 6, Костић 5, Думнић 5, Бркуљан 6, Поповић 5, Радуловић 5.
ИВАНГРАД: Асановић 8, Вељин 6, Цимбалјевић 6, Меникукић 5, Доњац 7, Максимовић 7, Бубања 5 (Гарчевић), Богавац 5, Адровић 5 (Булатовић) Вучевић 6.

Играч утакмице: Мунир Колјеновић.

У УТАКМИЦИ 30. кола Будвани су били домаћин екипи Иванграда, која се грчевито бори за опстанак. Тренеру Лазовићу и његовим сарадницима је било утолико теже; требало је побијeditи противника и одагнati све сумње о евентуалном намјештању резултата о чему се причало прије почетка меча. Но, домаћи фудбалери су својом ангажованом игром и побједом одагнali све сумње. Атаковали су током цијелих 90 минута на гол изванредног Асановића, створили доста погодних прилика, али стријелци нису били расположени. У 45. минуту није искориштен једанаestera: Думнић је пласирао лопту коју је голман гостију ухватио. У другом полувремену гости су играли са десет играча јер је Максимовић због другог жутог картона морао да напусти игру.

Најбољи у домаћем тиму био је изванредни Мунир Колјеновић, који је константно добро играо цијело пролеће.

С. Гр.

ЗАВРШЕНО ВАТЕРПОЛО ПРВЕНСТВО

БУДВА НИЈЕ УСПЕЛА

ЗАВРШЕНО је првенство у Првој Б ватерполо лиги. Нови прволигаши су екипе Медвешћака из Загреба и Триглава из Крања, које су освојили прво, односно друго место. Будвани, који су дуго били кандидати за освајање другог места, попустили су у финиш. У задњем колу Будва је изгубила у Кикинди од ЖАК-а, док је Триглав на свом пливалишту савладао Бијелу. Овим су одагнате све сумње у намјештање резултата у задњем колу. Било је, наиме, приче да Крањци немају интереса да буду прволигаши и да не бодове препустити гостима, а да ће Будва тријумфовати у Кикинди. „Прогнозе“ се нису оствариле. Првенство је тако регуларно окончано, а Будви која има веома талентовану екипу остаје да идуће сезоне потражи шансу за пласман у друштву најбољих.

Г.

ИЗ БОКСЕРСКОГ КЛУБА

УСПЈЕХ ВЛАХОВИЋА

ДВАНАЕСТОГО-
ДИШЊИ члан боксерског клуба „Будва“ **Зоран Влаховић** на посљедњој ревији боксерског савеза Србије, одржаној у хали „Пинки“ у Земуну, освојио је прво место у конкуренцији пионира, зашто му је припала и заслужена награда.

У досадашњој каријери имао је четири меча од којих је три добио и један боксовао неријешено.

Ученик је шестог разреда основне школе „Стјепан Митров Љубиша“ и пред овим младим такмичаром биће успјешна каријера.

Зоран Влаховић

ма ових дана за југословенско такмичење „Омладинска златна рукавица“ које ће се одржати 10. јуна у Београду. Фехми је годину дана раније освојио „Омладинску златну рукавицу“ на овом турниру, па сада чини напоре како би одбранио титулу.

Р. ПАВИЋЕВИЋ

ИНФОРМАТОР

РЕД ВОЖЊЕ АУТОБУСА

ПОЛАЗАК из Будве: Бечићи и Свети Стефан 9.00, 10.00, 11.00, 15.00, 16.00, 17.00, Петровац 21.00, Бар 6.00, 6.10, 7.30, 7.50, 8.00, 8.30, 9.30, 10.30, 11.30, 11.40, 12.10, 12.30, 13.30, 14.00, 14.30, 14.35, 16.10, 17.45, 18.00, 18.30, 19.45, 20.00, Улица 7.50, 8.00, 11.40, 14.00, 14.35, Ласта Грабљевска 7.10, 12.15, 12.30 (само радним даним), Тиват 7.00, 7.05, 8.00, 9.15, 10.20, 11.30, 14.30, 14.45, 15.00, 16.40, 19.30, 20.15, 20.20, Рисан 5.40, 7.05, 15.00, Херцег-Нови 5.40, 7.00, 8.00, 9.15, 10.20, 11.30, 12.50, 15.00, 17.00, 18.00, 18.50, 21.40, Дубровник 5.40, 8.00, 9.15, 17.00, 18.50, 21.40, Цетиње 6.00, 7.50, 11.30, 15.00, 16.00, 18.30, 21.10, Титоград 6.00, 6.05, 7.00, 8.00, 8.30, 11.30, 12.10, 12.30, 15.00, 16.20, 18.30, 20.00, 21.15, Никшић 6.00, 6.05, 12.10, 16.20.

ПОЛАЗАК из Петроваца: Будва 5.55, 6.35, 8.50, 7.20, 8.00, 8.25, 9.05, 9.45, 10.10, 10.45, 11.25, 11.55, 13.50, 14.35, 16.05, 16.40, 17.00, 17.30, 18.25, 19.05, 19.45.

ПОЛАСЦИ ВОЗОВА

Бар – Београд 9.50, 13.50, 21.20, 22.45, Бар – Суботица 21.20 (са директним колима за Ниш).

Београд – Бар 10.30, 14.20, 22.10, 23.30.

РЕД ЛЕТЕЊА АВИОНА

Тиват – Београд понедјељак 8.10, уторак 9.25, 15.50, 16.20, 19.00, четвртак 19.00, субота 9.10, недјеља 17.40.

Београд – Тиват понедјељак 6.40, уторак 8.00, 8.55, 10.20, четвртак 10.20, субота 7.40, недјеља 11.50.

Титоград – Београд понедјељак, уторак, сриједа, четвртак и петак 7.20 и 21.15, субота 6.45, 21.15 недјеља 7.20 и 21.15.

Београд-Титоград понедјељак и уторак 5.55 и 19.50, сриједа 5.35 и 19.50, четвртак и петак 5.55 и 19.50, субота 5.20 и 19.50, недјеља 5.55 и 19.50.

ФЕРИБОТ

„Свети Стефан“ на линији Бар – Бари полази недјељом у 22 часа, а на линији Бари – Бар понедјељком у 22 часа.

БЕНЗИНСКЕ ПУМПЕ

Бензинска станица у Будви ради од 6 до 22 часова, а од 1. јуна до 1. септембра ноћ-стоп.

Бензинска пумпа у Буљарици ради од 6 до 21 час.

ПОШТА

Шалтерске службе у Будви и Петровцу раде од 7 до 20 часова, служба за пријем телеграма и телефонских позивница од 7 до 24 часа, а пошта у Светом Стефану од 7 до 20 часова.

АПОТЕКА

У Будви ради од 7 до 20 (приправност од 20 до 07 и недјељом), а у Петровцу од 7 до 20 (осим недјељом).

ПРОДАВНИЦЕ

Самоуслуге раде од 6 до 22 часа, а драгстор у Будви од 6 до 2 часа по ноћи.

БИБЛИОТЕКЕ

У Будви и Петровцу раде од 7 до 14, и од 17 до 19. Суботом од 8 до 12

МУЗЕЈИ

Музејска поставка „Прва комунистичка општина на Јадрану“ у Спомен-дому „Првена комуна“ у Петровцу отворена је од 7 до 14 и од 17 до 19. Суботом од 8 до 12 часова.

ТЕЛЕФОНИ

Хитно помоћ 94, Ватрогасна јединица 93, СУП 92, Апотека Будва 41-944, Апотека Петровац 61-318, Аутобуска станица Будва 41-600 и 41-121, Петровац 61-510. Такси станица Будва 41-409, Пословнице ЈАТ 41-210, 41-641, Жељезничка станица Бар (085) 22-210, Прекоокеанска пловидба Бар (085) 21-441, Пословница ЈАТ Титоград (081) 44-248, Пословница „Адрија-авиопромет“ Титоград (081) 44-284, Аеродром Тиват (082) 61-336, Аеродром Титоград (081) 31-550.

ОГЛАС